

ΚΑΡΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ

Υπεύθυνος: Γαβριήλ Σιμονέτος

210.6820796 – 211.4042143 – 6932.233989

Website: sakidara.weebly.com / e-mail: gaby.simonetos@gmail.com

Μάρτιος 2015

ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΣΤΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Θα ήταν δύσκολο να καθορίσει κανείς τη διαφορά μεταξύ των όρων “μετεμψύχωσης” και “μετενσάρκωσης” καθώς είναι όροι καθιερωμένοι στη Δυτική μυστικιστική βιβλιογραφία και χρησιμοποιούνται με διαφορετικό νόημα από τους διαφόρους συγγραφείς. Στην Ανατολή αυτοί οι δύο όροι αυτοί θεωρούνται ταυτόσημοι. Η πιο καθιερωμένη άποψη εδώ στη Δύση, είναι ότι ο όρος “μετεμψύχωση” καθορίζει την φιλοξενία μιας ψυχής, μετά το θάνατο μιας μορφής ύπαρξης σε κάποια άλλη μορφή ζωής, όπως σαν παράδειγμα μπορεί να πει κανείς ότι «η ψυχή ενός πουλιού κάποτε θα μετεμψυχωθεί στο σώμα ενός θηλαστικού». Επίσης με τον όρο “μετενσάρκωση” καθορίζεται, η μετά το θάνατο κάποιου ανθρώπου, φιλοξενία της ψυχής του, στο σώμα ενός άλλου, νέου ανθρώπου που έρχεται στη ζωή.

Όμως τα πράγματα είναι τόσο απλά; Όπωςδήποτε όχι καθώς όλα τα βιβλία του κόσμου, όλες οι διδασκαλίες, όλες οι θεωρίες και όλες οι φιλοσοφίες όλων των εποχών και όλων των συγγραφέων από τους μεγαλύτερους μύστες και αγίους έως τους μέγιστους φιλοσόφους και πνευματικούς δασκάλους, περιέχουν μόνο μια αντανάκλαση, της αντανάκλασης, της αντανάκλασης της πραγματικότητας, καθώς ο ανθρώπινος νους μπορεί αντιληφθεί και να εκφράσει μόνο τις πραγματικότητες του υλικού κόσμου που νομοτελειακά υπακούουν στους φυσικούς νόμους, και δεν μπορεί να συλλάβει τους νόμους, τους κανόνες και γενικά τις πραγματικότητες του υπερπέραν. Τα ανθρώπινα μάτια δεν βλέπουν τις υπέρυθρες και τις υπεριώδεις ακτίνες και τα ανθρώπινα αυτιά δεν μπορούν να συλλάβουν τους υπόηχους και τους υπέρηχους. Με τον ίδιο τρόπο και ο ανθρώπινος (υλικός) νους δεν μπορεί να συλλάβει, να επεξεργαστεί και να κατανοήσει τις πραγματικότητες, τους νόμους και τους κανόνες των κατωτέρων και πολύ περισσότερο των ανωτέρων πνευματικών περιοχών και μέσα στα άλλα δεν μπορεί να γνωρίσει ακριβώς πως λειτουργεί ο νόμος του Κάρμα.

Οι δύο μεγάλες θρησκείες της Ανατολής, ο Ινδουισμός και ο Βουδισμός διδάσκουν ότι ο άνθρωπος έρχεται και ξαναέρχεται στη ζωή ξανά και ξανά και θεωρούν αυτό το γεγονός δυσάρεστο και διδάσκουν ότι μέσω της θρησκείας ο άνθρωπος μπορεί να βγει μέσα από αυτό τον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων.

Για χιλιετίες το σύμβολο των αναγεννήσεων είναι ο Φοίνιξ ένα πανέμορφο μοναδικό πουλί που λέγεται ότι έζησε στην έρημο της Αραβίας για 500 έως 600 χρόνια που όταν γερνούσε και πέθαινε καιγόταν και αμέσως ξαναγεννιόταν από τις στάχτες του.

Η ίδια ιστορία κάπως διαφορετική τη βρίσκουμε γραμμένη στο «Φυσιολόγο», το μεσαίωνα, σε μια εποχή που προκάλεσε τη μήνη της

εκκλησίας. Λέγεται ότι το πουλί αυτό έζησε στην Ινδία και ζούσε διαρκώς στον αέρα για πεντακόσια χρόνια, μεγάλωσε τρώγοντας μπαχαρικά και κάποτε πέταξε στην Αίγυπτο και μπήκε σε ένα ναό στην Ηλιούπολη όπου και κήκε στο θυσιαστήριό του. Την άλλη μέρα ξαναγεννήθηκε, μέσα σε τρεις μέρες ενηλικιώθηκε και τότε χαιρέτισε τους ιερείς του ναού και πέταξε μακριά.

Το μύθο αυτό βρίσκουμε και στα πιο απομακρυσμένα μέρη του κόσμου από την Ιρλανδία, μέχρι την Τουρκία που ονομάζουν τον Φοίνικα Kerkes και την Ιαπωνία που τον λένε Kirin.

Ο ποιητής Χαφίζ, ο μέγιστος μύστης της εποχής του παρομοιάζει σε ποιήματά του τον Φοίνικα με την ψυχή που παραμένει στο δέντρο της πνευματικής ζωής.

Ο Ηρόδοτος αναφέρει το Φοίνικα σαν το ιερό πουλί και σύμβολο των Αιγυπτίων με το όνομα Benu, ενώ σε πολλούς λαούς παραβάλλεται η κίνηση της σελήνης με τις φωτεινές και σκοτεινές περιόδους με την γήινη ύπαρξη.

Στον Ινδουισμό υπάρχει ένας μύθος που λέει ότι στην αρχή ο Θεός έφτιαξε ένα κόσμο θείο, ευτυχισμένο και ωραίο που ήταν η Χρυσή Εποχή. Αργότερα ο κόσμος αυτός ασχήμηνε, βρώμισε και εκφυλίστηκε. Τότε ο Shiva με τα πόδια του τον κατάστρεψε, αλλά αυτό δεν ήταν το τέλος γιατί ο Vishnu με ένα χαμόγελο τον ξαναέφερε σε ύπαρξη.

Ένας μεγάλος μύστης, ο Maulana Rumi, που στη Μυστικιστική βιβλιογραφία αναφέρεται ως ο μέγιστος πνευματικός Διδάσκαλος της εποχής του, μας έχει αφήσει τους πιο κάτω πολύ γνωστούς στίχους του.

Πέθανα σαν ορυκτό και έγινα φυτό.

Πέθανα σαν φυτό και υψώθηκα σε ζώο.

Πέθανα σαν ζώο και έγινα άνθρωπος.

Γιατί να φοβάμαι;

Μήπως ποτέ μειώθηκα με το θάνατο;

Αλλά και στις παραδόσεις πολλών λαών αναφέρεται ότι διάφορες προσωπικότητες θα ξαναέρθουν σε μια νέα ανθρώπινη ζωή. Ο Χιαβάθα υποσχέθηκε στο λαό του ότι θα ξαναγύριζε. Ο Βιρακόχα των Ίνκας, ο Κουετζαλκόλ των Ασδέκων και ο βασιλιάς Αρθούρος ήταν ψυχές που οι πιστοί τους πίστευαν ότι θα ξαναγυρίσουν με δόξα.

Στην Ανατολή υπάρχει η πίστη στα Αβατάρ, τις θείες ενσαρκώσεις που έρχονται και ξαναέρχονται σαν κοινωνικοί αναμορφωτές και καθοδηγητές της ανθρωπότητας όπως ο Κρίσνα, ο Βούδας, ο Λάο Τσε. Ο Μετρέγια των Βουδιστών, ο Σόσιος των Ζωροαστριστών. Στο Ισλάμ πιστεύεται ότι ένας μεγάλος Ιμάμης θα ξαναέρθει με τη δόξα του Μωάμεθ και οι Εβραίοι περιμένουν ακόμα το Μεσσία τους που θα είναι ο Αδάμ ή ο Δαβίδ. Ορισμένοι Χριστιανοί περιμένουν το Χριστό να ξαναέρθει και να αναστήσει όλους τους πεθαμένους.

Ακόμα θα πρέπει να αναφέρουμε τα λόγια του Κρίσνα στην Μπαγκαβάτ Γκιτά: «Ξαναδημιουργώ τον εαυτό μου κάθε φορά που υπάρχει αδικία και κατάπτωση του κόσμου. Ξαναενσαρκώνομαι προκειμένου κάθε φορά να διατηρώ τη δικαιοσύνη».

Ο θρησκευολόγος E.G.Browne στο βιβλίο του «Ιστορία της Περσίας» αναφέρει ότι: Οι Ισμαίλιτες που ήταν εσωτεριστές του Ισλάμ δέχονταν ότι ο Κρίσνα ενσαρκώθηκε σαν Βούδας, και αργότερα σαν Μωάμεθ. Και ακόμα ότι: Οι Behais του Ιράν πιστεύουν ότι ο Ιησούς ξαναγύρισε σαν ο αρχηγός τους Abdul Beha και ακόμα ότι στο Πακιστάν οι Kadyanis πιστεύουν το ίδιο για τον Mizra Ahmed.

Οι μεγάλοι μύστες λένε πως: Θάνατος δεν υπάρχει με την έννοια του «τέλους της ύπαρξης» αλλά διαρκής αναγέννηση, μέχρι ο άνθρωπος να επιτελέσει τον προορισμό του και να επιστρέψει στο Θεό.

Για το Νόμο αυτό αυτό μας έδωσαν πληροφορίες μέσα στους αιώνες, άγιοι, μύστες και πνευματικοί δάσκαλοι αλλά βρίσκουμε αναφορές και μέσα στη Χριστιανική Βίβλο όπως θα δούμε πιο κάτω στο κείμενό μας : ... *«Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται, επειδή ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, τούτο θέλει θερίσει»* και σε ένα άλλο σημείο *«Μάχαιραν έδωκας, μάχαιραν θέλεις λάβει»* Ομοίως ο Βούδας έλεγε στους μαθητές του: *«Κάθε τι στην ανθρώπινη ζωή, είναι το αποτέλεσμα ενός δίκαιου Νόμου, αυτός ο Νόμος καθορίζει τη ζωή σας.»*

Στο Ματθαίο (24:7-8) διαβάζουμε: «Έρχεται ο καιρός που το ένα έθνος θα κάνει πόλεμο με το άλλο και το ένα βασίλειο θα κάνει πόλεμο με το άλλο. Θα γίνουν σεισμοί και καταποντισμοί σε πολλά μέρη και με όλα αυτά θα αρχίσει η «Καινούργια Εποχή». Δεν λέει το «Τέλος του κόσμου» όπως αναφέρεται από τους παλιούς μεταφραστές της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά η Καινούργια Εποχή, το “New Age” που είναι αυτό που έχει ζαλίσει σήμερα τους παπάδες, μαζί με το 666, την Κόκα Κόλα και όποιες άλλες ανοησίες δημιουργεί το μυαλό τους.

Οι Νεοπλατωνιστές υποστηρίζουν ότι: *«Ο άνθρωπος και όλα τα όντα προέρχονται από το Θεό και σκοπός τους είναι με τις συνεχείς ενσαρκώσεις και τις εμπειρίες που παίρνουν πάνω στη γη, καταστούν ικανοί να επιστρέψουν στο Θεό»*. Τις ιδέες αυτές βρίσκουμε να κυριαρχούν και στο Σουφισμό των μετέπειτα αιώνων αλλά και σε όλες τις εσωτερικές όψεις όλων των μεγάλων θρησκειών.

Ο Νόμος του κάρμα και η μετενσάρκωση είναι δύο θέματα άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους που τα πολέμησε με κακία και εμπάθεια το Χριστιανικό ιερατείο μέσα στους αιώνες που πέρασαν και αυτό οφείλεται στην άγνοια και την έλλειψη πνευματικότητας που το διακρίνει μέσα στους αιώνες, καθώς παραμένει προσηλωμένο μέσα στις φανατικές διδασκαλίες των Θεολογικών Σχολών. Έτσι δεν μπόρεσε ποτέ να επωφεληθεί από τις εσωτερικές εμπειρίες των μεγάλων μυστών, αγίων και πνευματικών δασκάλων. Οι θεολόγοι συνεχίζουν να καταναλώνουν το χρόνο

τους με άχρηστες δραστηριότητες και λογομαχίες, όπως αν το καλό το βάπτισμα γίνεται σε κολυμπήθρα ή με ράντισμα και αν το παλιό ή το νέο ημερολόγιο είναι το καλό και το άλλο το κακό, δημιουργώντας αιρέσεις, διάσπαση και αδικαιολόγητο μίσος μεταξύ των Χριστιανών.

Τους δέκα πρώτους αιώνες μετά τη Σταύρωση του Ιησού τα ιερατεία είχαν βρει και τη μέθοδο των Οικουμενικών Συνόδων προκειμένου να προωθούν τους σκοπούς τους. Προσκαλούσαν μία σύνοδο, που με τις αποφάσεις που έπαιρναν οι ενδιαφερόμενοι, προσπαθούσαν στη συνέχεια χρησιμοποιώντας κάθε είδος βίας, να καταπνίξουν κάθε διαφορετική, σωστή ή λανθασμένη άποψη λατρείας που υπήρχε.

Για 14 αιώνες το θέμα της μετενσάρκωσης είχε αποσιωπηθεί γιατί το έτος 553 μ.Χ. ένα επίσημο εκκλησιαστικό συμβούλιο αναθεμάτισε (καταράστηκε) αυτούς που πίστευαν στην “προύπαρξη” της ψυχής. Παρότι οι λέξεις προύπαρξη και μετενσάρκωση δεν είναι συνώνυμες, λογικά αν δεν υπάρχει προύπαρξη δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν προηγούμενες και μετέπειτα ζωές.

Μετά από πολλούς αιώνες Καθολικοί μελετητές των Γραφών, που είχαν πρόσβαση στα παλαιά πρακτικά των Οικουμενικών Συνόδων, που βρίσκονται στο Βατικανό, μας δίνουν ορισμένες σημαντικές πληροφορίες για την αξιοπιστία αυτών των Συνόδων. Μας λένε ότι τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες έγιναν πολλά θρησκευτικά συμβούλια κάθε φορά για να καταδικάσουν απόψεις μη αρεστές στα ιερατεία. Έτσι κάποτε ο Βυζαντινός αυτοκράτορας Ιουστινιανός επηρεασμένος από τα Ορθόδοξα θρησκευτικά μυστικοσυμβούλια τάχθηκε ενάντια στις απόψεις ενός των μγίστων Πατέρων της εκκλησίας, του Ωριγένη και προσκάλεσε ένα τοπικό συμβούλιο που το έτος 543 καταδίκασε τις απόψεις του. Δέκα χρόνια αργότερα, το 553 μ.Χ. η Πέμπτη Οικουμενική Σύνοδος στην Κωνσταντινούπολη, έκανε το «Ανάθεμα» το οποίο και χρησιμοποίησε σαν μοχλό, για να εξολοθρέψει τον Ωριγένη. Όμως στο παρασκήνιο αποκαλύφθηκε τα τελευταία χρόνια από αυτούς τους μελετητές, ότι στη Σύνοδο αυτή συμμετείχαν 165 Ορθόδοξοι επίσκοποι και από την Καθολική εκκλησία μόνο 6 επίσκοποι από την Αφρική και κανένας αντιπρόσωπος του Πάπα από τη Ρώμη δεν συμμετείχε, όπως θα έπρεπε εφόσον η Σύνοδος ήταν Οικουμενική. Ο Πάπας Βιγκίλιος δεν είχε προσκληθεί αν και εκείνο τον καιρό βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη και δεν συμμετείχε γιατί θεωρούσαν ότι ήταν αντίθετος με τις απόψεις των Ορθοδόξων. Πρόεδρος της Συνόδου ήταν ο διορισμένος από τον Ιουστινιανό, Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης Ευτύχιος. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι εκείνα τα χρόνια ο αυτοκράτορας έλεγχε με τρόπο απόλυτο τον πατριαρχικό θρόνο.

Ακόμα είναι γνωστό ότι υπήρχε μεγάλη αντιδικία και εχθρότητα μεταξύ του Πάπα και του Ιουστινιανού που κράτησε πολλά χρόνια. Έτσι κάποτε παραβιάζοντας προϋάρχουσες συμφωνίες ο Ιουστινιανός το

551μ.Χ. εξέδωσε διάταγμα καταστροφής των «Τριών Κεφαλαίων» που ήταν γραπτά με τα διδάγματα τριών αιρετικών, που κατά ένα μέρος δεχόταν ο Πάπας. Για τις διαμαρτυρίες που διетύπωσε στη συνέχεια ο Βιγκίλιος υπέστη τα πάνδεινα. Απάχθηκε από τη Ρώμη, έμεινε σε φυλακή κρατούμενος του Ιουστινιανού και έμμεσα θανατώθηκε από αυτόν.

Κάρμα και Μετενσάρκωση

Ένα ερώτημα που μας προβληματίζει, είναι αν έχουμε ξαναζήσει σε κάποια άλλη ζωή. Άλλοτε πάλι αναρωτώμαστε, γιατί πολλές φορές συμβαίνουν κακοτυχίες σε καλούς ανθρώπους και ακόμα όταν βλέπουμε ένα μικρό παιδί να πεθαίνει από κάποια αρρώστια ή σε κάποιο ατύχημα λέμε *«γιατί ο Θεός πέρνει αυτό το άκακο παιδί από τους γονείς του»*; Ακόμα όταν μαθαίνουμε για ένα πρόσωπο που υπήρξε καλό και βοηθούσε όλο τον κόσμο, να περνάει δύσκολες καταστάσεις, να μένει ανάπηρος ή ακόμα και να πεθαίνει, ξαναέχουμε την απορία, *«γιατί ο φιλεύσπλαχνος Θεός αφήνει ένα τόσο καλό άνθρωπο να υποφέρει τόσο πολύ»*;

Αντίθετα, καμιά φορά συναντάμε ανθρώπους που έχουν ζήσει μια ζωή όλο κακίες και παλιανθρωπιές ή ακόμα ανθρώπους εγκληματίες, να ευημερούν. Καθώς περνάει η ζωή βλέπουμε πολλά πράγματα γύρω μας που μας κάνουν να αμφιβάλουμε αν υπάρχει κάποιος Θεός και αν Αυτός είναι πραγματικά δίκαιος και πανάγαθος όπως ήθελαν να μας τον παρουσιάζουν οι γονείς και οι δασκάλοι μας.

Υπάρχει μια χαρακτηριστική ιστορία μέσα στις παλιές Ινδικές παραδόσεις που δίνει κάποια ερμηνεία σ' αυτά τα ερωτήματα. Κάποτε λένε, ζούσε ένας βασιλιάς με το όνομα Dhritarashtra και ήταν γεννημένος τυφλός. Σ' όλη του τη ζωή σκεπτότανε τη κακή του τύχη και δεν μπορούσε να καταλάβει την αιτία της κακοτυχίας του. Ο βασιλιάς αυτός που ζούσε την εποχή του Krishna και ήταν μαθητής του, αν και είχε αναπτύξει την ικανότητα να μπορεί να ανατρέχει στις εκατό προηγούμενες ζωές του, δεν μπορούσε να βρει την αιτία, αποτέλεσμα της οποίας ήταν η τυφλότητά του. Μια μέρα λοιπόν πήγε στο δασκαλό του και τον παρακάλεσε να του πει γιατί έπρεπε να περάσει όλη του τη ζωή τυφλός, ενόσω στις προηγούμενες του ζωές δεν είχε βρει να έχει κάνει κάτι, που να άξιζε αυτή την τιμωρία .

Στην ερώτησή του αυτή ο Krishna του απάντησε: *«Είδες μόνο τις εκατό προηγούμενες ζωές σου, αλλά έπρεπε να κοιτάξεις ακόμα παλαιότερα»*. Συγχρόνως έδωσε την ικανότητα στο βασιλιά Dhritarashtra να μπορέσει να ανατρέξει σε ακόμα παλαιότερες ζωές του και να βρει την αρνητική πράξη, της οποίας η ανταπόδοση ήταν η τυφλότητά του. Αυτή η ιστορία δείχνει οτι πολλά γεγονότα της ζωής του ανθρώπου που

μας φαίνονται ανεξήγητα και τυχαία είναι επειδή δεν μπορούμε να έχουμε γνώση του πώς λειτουργεί το Θείο Σχέδιο. Υπάρχουν όμως απαντήσεις σ' αυτές τις μεγάλες προκλήσεις της ζωής.

Αν μελετήσουμε τη μυστικιστική βιβλιογραφία και ακόμα αν διαβάσουμε τις Γραφές ορισμένων θρησκειών, μέσα σ' αυτές θα βρούμε εδραιωμένη την πίστη για το Νόμο του κάρμα και τη μετενσάρκωση. Μία έρευνα το 1981 έδειξε ότι το 23% των Αμερικανών πιστεύουν στη μετενσάρκωση και σε μία τηλεοπτική εκπομπή του τηλεοπτικού καναλιού ALPHA στην Αθήνα, στις 12.3.2202 με θέμα τις παραθανάτιες εμπειρίες οι ακροατές σε ποσοστό 76% απάντησαν ότι πιστεύουν στην μετενσάρκωση.

Σήμερα πολλοί πιστοί Δυτικών θρησκευμάτων απορρίπτουν αυτή την παραδοχή αν και μελετητές της Συγκριτικής Θρησκευολογίας βρίσκουν αναφορές για το κάρμα και τη μετενσάρκωση μέσα στις Ιερές Γραφές των περισσότερων θρησκειών του κόσμου. Ακόμα πολλοί θεωρούν ότι η μετενσάρκωση είναι μέρος της πίστης των Ινδουιστών και των Βουδιστών. Ομως και στη Χριστιανική Βίβλο, αν και θεολόγοι και ιερείς πολέμησαν με φανατισμό αυτές τις ιδέες, υπάρχουν πολλές αναφορές. Σε πολλά σημεία τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη, διακρίνεται η πεποίθηση των ανθρώπων εκείνης της εποχής για τη μετενσάρκωση. Σαν παράδειγμα, διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη ότι ο Ιησούς είπε «στους όχλους» ότι ο Προφήτης Ηλίας γύρισε σαν Ιωάννης Βαπτιστής: **«αληθώς σας λέγω ... και αν θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας όστις έμελλε να έλθη. Ο έχων ώτα δια να ακούη, ας ακούη».** (Ματθ.11:15)

Σε ένα άλλο σημείο της Βίβλου, υπάρχει ακόμα μία αναφορά για τη μετενσάρκωση. **«Όταν δε ήλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλίππου, ηρώτα τους μαθητές αυτού, λέγων, Τίνα με λέγουσι οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου; Οι δε είπον. Άλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα των Προφητών».** (Ματθ. 16:13)

Τι είναι λοιπόν το κάρμα και πώς λειτουργεί ο Νόμος της Μετενσάρκωσης; Για να το αντιληφθούμε θα αναφέρθουμε εισαγωγικά σε ορισμένα σημεία.

Ο όρος **κάρμα** καθιερώθηκε από τους αρχαίους Ρίσις και είναι λέξη της Σανσκριτικής γλώσσας, της παλαιότερης γλώσσας που μιλήθηκε από την Αρεία φυλή. Εμείς στη Δύση, το “Νόμο του Κάρμα” συνηθίζουμε να τον αποκαλούμε “*Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος*” ή “*Νόμο της Δίκαιης Ανταπόδοσης*”. Για το νόμο αυτό μας έδωσαν πληροφορίες μέσα στους αιώνες, άγιοι, μύστες και πνευματικοί Διδάσκαλοι αλλά βρίσκουμε αναφορές και μέσα σε πολλά θρησκευτικά κείμενα όπως θα δούμε πιο κάτω.

Μετεμψύχωση ή μετενσάρκωση είναι η πίστη της μετανάστευσης της ψυχής από τη μία ζωή στην άλλη. Στην Ευρώπη γίνεται μία εννοιολογική διάκριση ανάμεσα στους δύο όρους “μετεμψύχωση” και “μετανσάρκωση” ενώ στην Ανατολή και γενικά μέσα στη μυστικιστική βιβλιογραφία δεν γίνεται καμία διάκριση, γιατί όλοι οι μεγάλοι μύστες δέχονται ότι η ψυχή ενός ανθρώπου που θα ζήσει μία βάρβαρη, βίαιη και κτηνώδη ζωή, μπορεί για ένα διάστημα να επιστρέψει σε καμηλότερες μορφές ζωής από εκείνη του ανθρώπου.

Οι περισσότερες θρησκείες διδάσκουν ότι η ψυχή είναι αθάνατη. Αν είναι έτσι, τότε πού ήταν η ψυχή μας πριν από αυτή τη ζωή; Αν δεν πιστεύουμε σε προηγούμενες ζωές, τότε θα πρέπει να πιστέψουμε ότι η ψυχή μας γεννήθηκε ταυτόχρονα με το σώμα. Όμως λέγεται ότι η ψυχή μας, δημιουργήθηκε όταν ο Θεός έφερε σε ύπαρξη τη Δημιουργία. Λέγεται ακόμα στις Γραφές, ότι ο Θεός, αυτός ο Άπειρος και Ανεκδήλωτος Ωκεανός του Φωτός, της Αγάπης και της Συνειδητότητας, κάποτε «θέλησε να εκφραστεί» και αυτή του η “επιθυμία” προκάλεσε μια δόνηση, το Λόγο, που εκδηλώθηκε με τη μορφή του Θείου Φωτός και του Θείου Ηχου που πλημμυρίζει και συντηρεί όλη τη Δημιουργία. Αυτή η δόνηση, ο Λόγος ή Αγιο Πνεύμα ή Μουσική των Σφαιρών των αρχαίων Ελλήνων ή Θεός σε έκφραση των Πατέρων της εκκλησίας ή η Φωνή της Σιγής των Θεοσοφιστών, είναι μία έννοια που υπάρχει και αναφέρεται με διάφορα ονόματα από όλους τους μεγάλους αγίους και μύστες και σε όλες τις Ιερές Γραφές των θρησκειών. Οι Ινδουιστές τον ονομάζουν Nad, Jyoti και Sruti. Οι Βουδιστές μελωδικό Φως. Οι Μουσουλμάνοι Kalma, οι Σούφισ Baang-e-Asmaani, οι Σικιστές Naam και Shabd. Ακόμα ο Λόγος ή Αγιο Πνεύμα με τη μορφή του Θείου Ηχου και του Θείου Φωτός, αναφέρεται από τους μυστικιστές σαν Ακουστικό Ρεύμα, Φωτεινός Ηχος, Nadh, Srhaosa, Tao, Aoum, Om κλπ. Γι’ αυτό το “Λόγο” ο Ιωάννης λέει: **«Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος εν αρχή ήτο παρά τω Θεώ. Πάντα δι αυτού έγεινεν και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν το οποίον έγεινεν. Εν αυτώ ήτο ζωή»** κλπ. Αυτή λοιπόν η δημιουργούσα αρχή, ο Λόγος, έφερε σε ύπαρξη όλα τα Πνευματικά και τελικά το Υλικό Επίπεδο. Για τη δημιουργία του Υλικού Επίπεδου, παραβολικά βέβαια, έχουμε οι Χριστινοί, ορισμένες πληροφορίες στο βιβλίο της Γένεσης.

Αναφέρεται ακόμα ότι ο Θεός έστειλε μέσα στη Δημιουργία Του να κατοικήσουν ψυχές που καθώς είναι σταγόνες από τον Ιδιο, τον Ωκεανό του Φωτός, της Αγάπης και της Συνειδητότητας, είναι της ίδιας ουσίας και έχουν τις ίδιες ιδιότητες με Αυτόν. Οι ψυχές, που η ουσία τους είναι καθαρό Πνεύμα, ανάλογα με την Πνευματική περιοχή στην οποία εστάληκαν να κατοικήσουν, εφοδιάστηκαν με ένα κάλυμμα ή σώμα, φτιαγμένο από την ίδια ουσία που είναι φτιαγμένη και η αντίστοιχη Πνευματική περιοχή, για να μπορούν μέσα σ’ αυτό το σώμα να

επιτελέσουν το έργο για το οποίο στάλθηκαν στην περιοχή αυτή. Είναι κάτι σαν το σκάφανδρο του δύτε, που είναι ένα ένδυμα ή περίβλημα και περισσότερο από όλα ένα εργαλείο για να μπορεί με αυτό ο δύτες να εργάζεται και να επικοινωνεί με το καΐκι όσο καιρό βρίσκεται κάτω από το νερό.

Οι ψυχές που βρίσκονται στη γη, τελικά πήραν και ένα Υλικό κάλυμμα, το ανθρώπινο σώμα. Τα σώματα αυτά όπως και τα αντίστοιχα Πνευματικά Επίπεδα¹ είναι κατασκευασμένα από Πνεύμα και Ύλη σε διαφορετικές αναλογίες. Όπως το οξυγόνο και το υδρογόνο σε διαφορετικές αναλογίες δημιουργούν διαφορετικές ενώσεις π.χ. HO, H₂O και H₂O₂, έτσι, λένε οι Πνευματικοί Διδάσκαλοι, το πνεύμα και η ύλη σε διαφορετικές αναλογίες αποτελούν τη δομική ύλη των διάφορων Πνευματικών καθώς και του Υλικού Επίπεδου. Στα ανώτερα Πνευματικά Επίπεδα υπάρχει μόνο πνεύμα, στα κατώτερα περισσότερη ύλη και λιγότερο πνεύμα και τέλος στο Υλικό Επίπεδο υπάρχει μόνο ύλη και ελάχιστο Πνεύμα.

Με την πάροδο του χρόνου, οι ψυχές σιγά σιγά **ταυτίστηκαν** με το νου και με περιβλήματά τους και “ξέχασαν» τη θεία τους προέλευση, ότι δηλαδή είναι μέρη του ίδιου του Θεού, σταγόνες από τον Ωκεανό της Θεότητας. Τα ενδιαφέροντα του υλικού κόσμου, τις προσέλκυσαν και οι ψυχές ταυτίστηκαν με αυτό τον κόσμο.

Το Νοητικό κάλυμμα που είναι αυτό που λέμε, “νους”, είναι ο αρχιτέκτονας κάθε κατώτερης ευχαρίστησης, είναι ένα απαραίτητο εργαλείο που χρησιμεύει για την επικοινωνία της ψυχής με τον Φυσικό, Αστρικό και Αιτιατό κόσμο. Το εργαλείο αυτό αρχικά, σαν “Κατώτερος νους” αντί να υπηρετεί την ψυχή, τη φυλάκιζε και την σύρει στα ενδιαφέροντα, τις χαρές, τις επιθυμίες και τις απολαύσεις αυτών των τριών κατώτερων κόσμων. Οι επιθυμίες είχαν σαν αποτέλεσμα, να κάνουν τη ψυχή να ταυτιστεί με το Νοητικό της κάλυμμα και να περιπλακεί σε πράξεις που συνήθως δεν είναι ηθικές ή δίκαιες. Η λαγνεία, ο θυμός, η απληστία, η αλαζονία και η προσκόλληση σε πρόσωπα και σε πράγματα, την έφεραν σε πειρασμούς και μάρτυρα σε πράξεις αντίθετες με αυτές της πραγματικής της φύσης. Τελικά με την εξέλιξή του ο νους, όπως θα δούμε πιο κάτω, έχοντας πάρει μέσα από τις συνεχείς μετενσαρκώσεις που τον οδηγεί η ψυχή, τα μαθήματά του, σαν “ανώτερος νους” πλέον, θα την βοηθήσει στο ταξίδι της επιστροφής της στο Βασίλειο του Πατέρα.

Στη Θεική Δημιουργία λειτουργούν τρεις Νόμοι. Ο πρώτος είναι ο **Νόμος ή οι Νόμοι της φύσης**. Αυτοί είναι οι νόμοι που μαθαίνουμε στο

¹ Οι Εσωτερικές Περιοχές έχουν πολλά ονόματα και υποδιαίρεσεις όπως Αιθερική περιοχή, Ενεργειακό πεδίο, Βουδική περιοχή, Anda, Ananda κλπ. αλλά η ιδιαίτερη αναφορά τους δεν εξυπηρετεί στη συγκεκριμένη συζήτηση.

σχολείο, στο μάθημα της φυσικής, της χημείας και της κοσμογραφίας. Ο δεύτερος είναι ο *Νόμος του κάρμα ή της Δράσης και Αντίδρασης ή της Δίκαιης Ανταπόδοσης* και ο τρίτος είναι ο *Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης*.

Στο Υλικό Επίπεδο έχουν ισχύ και οι τρεις αυτοί Νόμοι. Στο Αστρικό και στο Αιτιατό Επίπεδο ισχύουν μόνο οι δύο τελευταίοι και στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα λειτουργεί μόνο ο Νόμος της Αγάπης ή Νόμος της Θείας Χάρης. Κάθε ένας από αυτούς τους Νόμους είναι ανώτερος και κατισχύει του προηγούμενου. Έτσι ο Νόμος του Κάρμα είναι ανώτερος και μπορεί να καταλύσει τους φυσικούς Νόμους, όπως και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης μπορεί να καταλύσει το Νόμο του Κάρμα. Ο τελευταίος, ενεργοποιείται με την πίστη και την προσευχή και είναι αυτός που εξηγεί πως γίνονται τα θαύματα. Ο Ιησούς έλεγε *«η πίστη σου σε έσωσε»*.

Ο Νόμος του κάρμα καθορίζει ότι για κάθε δράση μέσα στη Θεϊκή Δημιουργία υπάρχει μια αντίδραση. Για κάθε θετική ή αρνητική σκέψη, λόγο ή πράξη θα υπάρξει μια ανάλογη δίκαιη ανταπόκριση. Για την καλή πράξη θα υπάρξει μια ανταμοιβή και για την κακή μιá τιμωρία. Έτσι η ψυχή αιχμαλωτίζεται μέσα στον “Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων”, έρχεται και ξαναέρχεται στο Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό Επίπεδο στα οποία ισχύει ο Νόμος του κάρμα μέχρι να εξαντληθεί κάθε ίχνος δράσης, να παύσει να υπάρχει αντίδραση και να μη υπάρχει πια λόγος για παραμονή της ψυχής στα κατώτερα Πνευματικά Επίπεδα. Τότε η ψυχή παύει να επανενσαρκώνεται και έτσι αποκτά αυτό που λένε οι Πνευματικοί Δάσκαλοι *«Σωτηρία»*. Από εκεί και πέρα η ψυχή αφήνει τα κατώτερα περιβλήματά της και επιστρέφει στα ανώτατα Πνευματικά επίπεδα, εκεί που υπάρχει καθαρό Πνεύμα, εκεί που είναι ο τόπος καταγωγής της, η Βασιλεία των Ουρανών και η φιλόστοργη *«Αγκαλιά του Θεού Πατέρα»* που λένε ότι με λαχτάρα περιμένει κάθε ψυχή να επιστρέψει σ’ Αυτόν.

Από τα παραπάνω φαίνεται πως όταν υποφέρουμε σαν άνθρωποι, δεν είναι ο Θεός που μας τιμωρεί αλλά εμείς υφιστάμεθα τα αποτελέσματα των πράξεων, λόγων ή σκεψεών μας. Αντίθετα, μας λένε οι Άγιοι και οι μύστες ότι ο Θεός, από απέραντη Αγάπη και Ευσπλαχνία, στέλνει αποσταλμένους του να βοηθήσουν τις ψυχές να βγουν από τον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων γιατί *οι ψυχές χωρίς βοήθεια δεν θα μπορούσαν ποτέ μόνες τους να βρουν Σωτηρία*.

Υπάρχουν τρία είδη κάρμα. Το πρώτο λέγεται *sanchit karma* ή αποθηκευμένο κάρμα. Αυτό είναι το κάρμα το οποίο έχει αθροιστεί κατά τη διάρκεια των πολλάπλών μας ενσαρκώσεων και θα πρέπει να διευθετηθεί. Είναι αυτό για το οποίο η ψυχή έρχεται και ξαναέρχεται στο Υλικό Επίπεδο μέχρι να το εξαντλήσει. Το δεύτερο λέγεται *pralabdh karma* και είναι γνωστό σαν πεπρωμένο, μοίρα, κισμέτ, ριζικό, τύχη και ειμαρμένη.

Το κάρμα αυτό είναι ένα μέρος από το αποθηκευμένο κάρμα, που μας δίνεται για διευθέτηση σε κάθε μας συγκεκριμένη ενσάρκωση. Τέλος είναι το kriyaman karma. Το κάρμα αυτό είναι το “νέο κάρμα” που δημιουργούμε στη διάρκεια της κάθε ζωής μας και το οποίο αν δεν διευθετηθεί στη συγκεκριμένη ζωή θα προστεθεί στην αποθήκη του κάρμα, για να δευθετηθεί σε κάποια μελλοντική ενσάρκωση. Ένα παράδειγμα: Αν κλέψουμε και μας πιάσουνε, θα πάμε φυλακή και έτσι θα πληρώσουμε για όλο ή για ένα μέρος αυτής της αρνητικής πράξης. Αν δεν μας πιάσουνε η αντίδραση της πράξης αυτής μπορεί να έρθει σ’αυτή τη ζωή και να έχουμε π.χ. ένα ατύχημα και να χάσουμε την υγεία μας ή κάτι υλικό ή μπορεί η αντίδραση της αρνητικής μας πράξης να αποθηκευθεί στην αποθήκη του κάρμα, σαν sanchit karma και ο λογαριασμός να πληρωθεί σε μία μελλοντική μας ενσάρκωση.

Όπως υπάρχει ατομικό κάρμα για τον καθένα μας, υπάρχει και οικογενειακό κάρμα και ομαδικό κάρμα ενός κράτους, ή μίας φυλής, κλ.π (π.χ. η γενοκτονία των Εβραίων στο Β. Παγκόσμιο πόλεμο). Ακόμα υπάρχει και το Adi karma ή Πρωταρχικό κάρμα, που είναι η αιτία που οδηγεί τις ψυχές που δεν έχουν ακόμα φιλοξενηθεί σε ανθρώπινο σώμα, στο να έρχονται και να ξανάρχονται πάνω στη γη σε κατώτερες μορφές ζωής, προκειμένου να εξελιχθούν. Αυτό το κάρμα ο άνθρωπος δεν έχει υποχρέωση να το διευθετήσει.

Όμως το πως λειτουργεί ο Νόμος του κάρμα όπως αναφέραμε δεν είναι δυνατόν να περιγραφεί. Περιγράψαμε μία αντανάκλαση, της αντανάκλασης, της αντανάκλασης, της πραγματικότητας και το ίδιο ισχύει και για όλες μεταφυσικές πραγματικότητες. Οι Εσωτερικές αλήθειες δεν μπορούν να περιγραφούν με λόγια, μπορούν όμως να βιωθούν από τον αναζητητή όταν ***αυτός στο Εσωτερικό του ταξίδι, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, φθάσει στο σημείο να επικοινωνεί εσωτερικά με το Αιτι-ατό Επίπεδο.***

Μετά το φυσικό θάνατο του ανθρώπου, το που θα πάει η ψυχή καθορίζεται από το κάρμα, όπως το κάρμα θα καθορίσει και το σώμα που θα πάρουμε στην επόμενη μας ενσάρκωση. Αν θα είναι ωραίο, υγιές, αρτιμελές κλπ. Το πως θα ζήσουμε, ο τρόπος και ο χρόνος και η διάρκεια της ζωής που θα ζήσουμε, ο γάμος, τα παιδιά, η κοινωνική αναγνώριση, οι τίτλοι τιμής, ο πλούτος, τα χρήματα που θα αποκτήσουμε κλπ. είναι προκαθορισμένα. Λέγεται ότι το 75% των γεγονότων της ζωής είναι προκαθορισμένο από το pralabdharma karma και μόνο το 25% διαμορφώνεται από εμάς, με την ελεύθερή μας βούληση. Με αυτό το 25% έχουμε τη δυνατότητα σε αυτή μας τη ζωή, να διευθετήσουμε επωφελώς το pralabdharma karma που μας έχει δοθεί για διεκπεραίωση και ακόμα να μη δημιουργήσουμε νέο kriyaman karma.

Οι μεγάλοι μύστες μας λένε ότι όσο ζούμε κάνουμε κάρμα καλό ή κακό. Ακόμα και την ώρα του ύπνου κάνουμε Αστρικό κάρμα, το οποίο

και αυτό θα πρέπει να διευθετηθεί. Η μόνη ώρα που δεν κάνουμε karma, μας λένε, είναι η ώρα του διαλογισμού μας, που όχι μόνο δεν κάνουμε kriyaman karma αλλά διευθετούμε και μέρος από pralabdh karma.

Ο Krishna περιέγραψε το θετικό και αρνητικό κάρμα, σαν αλυσίδες που κρατάνε την ψυχή δέσμια μέσα στα κατώτερα Επίπεδα της Δημιουργίας. Η διαφορά έλεγε, είναι οτι πρόκειται για χρυσές και για σιδερένιες αλυσίδες, που δεν παύουν όμως να είναι αλυσίδες που μας δένουν στον «Τροχό των γεννήσεων και των Θανάτων». Για κάθε καλό αλλά και για κάθε κακό, δημιουργούμε αντίστοιχα καλό ή κακό κάρμα, το οποίο θα πρέπει να ξανάρθουμε στη γη για να υποστούμε την αντίδραση και τις συνέπειες των καλών ή των κακών πράξεων, λόγων και σκέψεών μας. Και τότε ανάλογα θα απολαύσουμε ή θα δυστυχήσουμε.

Πολλοί έχουν τη λαθεμένη εντύπωση ότι η φιλοσοφία του κάρμα είναι στην πραγματικότητα μοιρολατρία και αποδίδουν σ' αυτή τα πολλά κακά της κοινωνικής ζωής στην Ανατολή. Αυτό είναι λάθος, γιατί αντίθετα, η αποδοχή αυτού του νόμου είναι η απόλυτη άρνηση της μοιρολατρίας, στο μέτρο που καταργεί το τυχαίο και το πιθανό.

Ο παγκόσμιος χαρακτήρας του καρμικού νόμου είναι από τους παράγοντες που συντελούν στη θεώρηση της ενότητας όλων των ζωντανών όντων. Άνθρωποι και ζώα αποτελούν μία μεγάλη οικογένεια που η ιστορία της είναι περίπλοκη και το κάρμα της αχώριστο και αυτή είναι η αιτία που οι άνθρωποι δεν πρέπει να σκοτώνουν, να κακομεταχειρίζονται και ακόμα να τρώνε τα ζώα. Το κάρμα είναι ένας νόμος παγκόσμιος και περιλαμβάνει κάθε μονάδα ζωής μέσα στις αναρίθμητες περιοχές του σύμπαντος. Ισχύει για κάθε οργανισμό και για κάθε υπαρκτό πράγμα, από τον κόκκο της άμμου ως τα αστέρια του Γαλαξία και εξίσου δίκαια και αδυσώπητα κυβερνάει τόσο το φυτικό και το ζωϊκό βασίλειο όσο και το ανθρώπινο γένος. ***Το κάρμα στον άνθρωπο δημιουργείται από τις δραστηριότητες του νου του και αποτελεί την αιτία που η ψυχή ενσαρκώνεται, φεύγει και ξαναενσαρκώνεται στο Υλικό επίπεδο.***

Οι μεγάλοι μύστες μας λένε ακόμα οτι, χωρίς βοήθεια η ψυχή από μόνη της δεν μπορεί να απαλλαγεί από τις συνέπειες του νόμου του κάρμα. Δεν μπορεί να διευθετήσει τελείως τις καρμικές της υποχρεώσεις και να βγει έξω από τον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων. Χρειάζεται βοήθεια για να συνεχίσει το ταξίδι της προς την Αυτογνωσία και τη Θέωση, δηλαδή την επιστροφή και επανένωσή της με το Θεό Πατέρα της.

Όλοι οι Άγιοι και οι μεγάλοι μύστες μας πληροφορούν οτι ***μόνο ο Θεάνθρωπος*** έχει τη Δύναμη και την Εξουσία, τις ψυχές που παίρνουν τη ***Θεία Χάρη*** από τον Πατέρα, να τις τραβήξει κοντά Του, να τις βγάλει μέσα από τον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων και να τις οδηγήσει στον Πατέρα. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ο μεγάλος αυτός μύστης μας αναφέρει ξεκάθαρα τα λόγια του Χριστού: (ιδ:6) ***«Εγώ είμαι η οδός και***

η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ειμή δι'εμού». Ακόμα (στ:44-65) «Ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ εάν δεν ελκύσει αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με».....». Πας λοιπόν όστις ακούση παρά του Πατρός και μάθη, έρχεται προς εμέ»» Ουδείς δύναται να έλθει προς εμέ εάν δεν είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου». Αλλά και στον Ματθαίο διαβάζουμε (ια:27) «Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από του Πατρός μου και ουδείς γινώσκει τον Υιόν ειμή ο Πατήρ, ουδέ τον Πατέρα γινώσκει τις ειμή ο Υιός και εις όντινα θέλη ο Υιός να αποκαλύψει Αυτόν».

Εδώ γενάται το μεγάλο ερώτημα *«εμείς τι πρέπει να κάνουμε»*; Η απάντηση έρχεται από τους Πνευματικούς Διδασκάλους, τους άγιους και τους μύστες όλων των εποχών, μέσα από τις μυστικιστικές παραδόσεις. Πρέπει, μας λένε, *«να ελκύσουμε τη Θεία Χάρη ώστε ο Πατέρας μας να μας οδηγήσει στον Υιό, δηλαδή στο Θεανθρώπου της κάθε εποχής, και Εκείνος με τη σειρά του να μας δείξει το Δρόμο που οδηγεί στο Βασίλειο των Ουρανών, στον Οίκο του Πατρός, εκεί που η ψυχή αποκτάει τη Θέωση»*, γεγονός που αποτελεί το σκοπό και τον προορισμό του ανθρώπου καθώς και την αιτία της ύπαρξής του πάνω σε αυτή τη γη.

Για να εξασφαλίσουμε τη Θεία Χάρη πρέπει να αναπτύξουμε την Αγάπη. Τη μυστικιστική Αγάπη, αυτή που χαρακτηρίζεται από ευσπλαχνία, προσφορά και θυσία. Αυτή για την οποία διαβάζουμε στον Ιωάννη (Κεφ.ιε13) *«Μεγαλητέραν ταύτης αγάπη δεν έχει ουδείς του να βάλει τις την ψυχή αυτού υπέρ των φίλων αυτού»*.

Και εδώ είναι το τελικό ερώτημα, το ερώτημα των ερωτημάτων. Πως μπορούμε να αποκτήσουμε αυτή την αγάπη; Και εδώ πάλι μας δίνουν την απάντηση οι Άγιοι και οι Μύστες. Μας λένε να *«διάγουμε μια αγνή ζωή και με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό να Του ζητήσουμε να μας δείξει τον Δρόμο»*. Λέγεται οτι σ'αυτή την παράκληση ο Πατέρας είναι πολύ ευήκοος. Ακούει και ανταποκρίνεται στη φωνή που βγαίνει μέσα από την καρδιά μας. Λένε πως ο Θεός ακούει πίο πολύ τη φωνή που βγαίνει μέσα από την καρδιά ενός μυρμηγκιού, παρά την κλαγγή του ελέφαντα. *Με τη Θεία Χάρη ο Πατέρας θα μας αποκαλύψει τον Υιό και εκείνος με τη σειρά του θα μας οδηγήσει στα πόδια του Πατέρα*.

Μετενσάρκωση και Χριστιανικές Γραφές

Γνωρίζοντας τις διαστρεβλώσεις και παρεμβάσεις που έχουν γίνει στις Ιερές μας Γραφές μέσα στους αιώνες και γνωρίζοντας το φανατισμό, τις διαμάχες και το μίσος μεταξύ των αιρέσεων, των θεολόγων και των ιερέων, προβάλλει έντονα το ερώτημά για μάς σήμερα, αν η μετενσάρ-

κωση αποτελεί ένα μέρος της Χριστικής διδασκαλίας που δεν διασώθηκε μέχρι τις μέρες μας.

Στο κείμενο που ακολουθεί γίνεται προσπάθεια να καταγράψουμε με τη μεγαλύτερη δυνατή συντομία, τις πληροφορίες που μπορούμε να αντλήσουμε από την **Καινή Διαθήκη**, από μερικά **Απόκρυφα Βιβλία**, από γραπτά **Χριστιανών Πατέρων** των πρώτων μετά τη Σταύρωση χρόνων και από γραπτά μεγάλων **Μυστών και αγίων** της Ανατολικής και Δυτικής εκκλησίας. Παράλληλα όμως με τις ορθόδοξες εκκλησιαστικές Χριστιανικές αντιλήψεις, θα αντλήσουμε διάφορες πληροφορίες και από κείμενα των Χριστιανών **Γνωστικών** και άλλων θεωρουμένων από τα ιερατεία, ως αιρετικών ομάδων, όπως είναι οι ομάδες των **Αλβιγίνων** ή **Καθαρών** κλπ.

Η Καινή Διαθήκη

Η Καινή Διαθήκη γράφτηκε πολύ μετά τη Σταύρωση του Ιησού και τα κείμενά της πέρασαν μέσα από τη λογοκρισία θρησκευτικών συμβουλίων. Στο Συμβούλιο της Νικαίας το 325 μ.Χ. που αποφάσισε ποιά βιβλία θα αποτελέσουν τη Βίβλο που έχουμε σήμερα στα χέρια μας, παραδόθηκαν πολλά ακόμα Ευαγγέλια, βιβλία και κείμενα για να συμπεριληφθούν στη Βίβλο που θα καθόριζε τη Χριστιανική πίστη. Από αυτά, όσα βιβλία και κείμενα απορρίφθηκαν από το Συμβούλιο, δόθηκε εντολή να καταστραφούν αμέσως, υποτίθεται για να μη μπερδεύουν τον κόσμο. Έτσι επειδή την εποχή εκείνη μεταξύ των ιερατικών κύκλων υπήρχε έντονη η αντίληψη ότι η έννοια της μετενσάρκωσης επιδρούσε αρνητικά στη συμπεριφορά και τη νοοτροπία του κόσμου, διόρθωσαν κατά το δοκούν τα Ευαγγέλια και τα διάφορα θρησκευτικά κείμενα, έκαψαν τα υπόλοιπα και είναι απορίας άξιον, πως μπόρεσαν να διαφύγουν από τη λογοκρισία, οι πραγματικά λίγες αναφορές για την μετενσάρκωση που υπάρχουν στα βιβλία, που μας επιβλήθηκε από τα ιερατεία να καθορίζουν μέχρι σήμερα τη Χριστιανική μας πίστη και παρόδοση.

Τον έννατο αιώνα π.Χ. υποθέτουμε ότι έζησε ο Προφήτης Ηλίας. Τέσσερες αιώνες αργότερα, ο Μαλαχίας αναφέρει, όπως διαβάζουμε στο τέλος της Παλαιάς Διαθήκης την εξής προφητεία: **«Ιδού εγώ θέλω σας αποστείλει Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής»**

Στην Καινή Διαθήκη, γίνεται αναφορά αυτής της προφητείας σε δέκα περιπτώσεις.:

α) Όταν ο Ιησούς ρωτάει τους μαθητές του **«Τίνα με λέγουσι οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου»**; οι μαθητές τού απάν-

τησαν *«Άλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα των Προφητών» (Ματθ 16:13-14)*

β) *«Και ενώ κατέβαιναν από του όρους παρήγγειλε εις αυτούς ο Ιησούς λέγων, μή είπητε προς μηδένα το όραμα εωσού ο Υιός του ανθρώπου αναστηθεί εκ νεκρών. Και ερώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού λέγοντες, διατί λοιπόν λέγουσι οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθει ο Ηλίας πρώτον Εκείνος αποκριθείς είπε προς αυτούς.... Ο Ηλίας μεν έρχεται πρώτον και θέλει αποκαταστήσει πάντα. Σας λέγω όμως οτι ήλθεν ήδη ο Ηλίας και δεν εγνώρισαν αυτόν αλλ'έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν. Ούτω και ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να πάθει υπ αυτών. Τότε ενόησαν οι μαθητές, οτι περί Ιωάννου του Βαπτιστού ομίλησε προς αυτούς».*

(Ματθ 17:9-13)

γ) *«Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισε ο Ιησούς να λέγει προς αυτούς περί του Ιωάννου..... και αν θέλητε να δεχθείτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας όστις έμελε να έλθει. Ο έχων ώτα ακουέτω».* (Ματθ 11:7 14)

δ) Οι πιό πάνω αναφορές του Ματθαίου επαναλαμβάνονται από τον Λουκά και δύο φορές από τον Μάρκο και από αυτές γίνεται επίσης φανερό οτι οι Εβραίοι εκείνης της εποχής περίμεναν την επαναγέννηση όχι μόνο του Ηλία αλλά και άλλων από τους προφήτες, προκειμένου να τους βοηθήσουν να απαλλαγούν από τον Ρωμαϊκό ζυγό. (Λουκ 9:18-19 Μαρκ 8:27-28 και 9:9-13)

Εδώ σημειώνεται και μία από τις πολλές ανακολουθείς που παρατηρούνται μέσα στα Ευαγγέλια, όπου ο ιδιος ο Ιωάννης ο Πρόδρομος λέει οτι δεν είναι ο Ηλίας. Αραγε μήπως ήταν και το αγνωούσε; Σε αυτή την ερώτηση δεν μπορούμε να έχουμε μια ανεπιρρέστη απάντηση ... διαβάζουμε και απορούμε *«Απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευίτας και ερώτησαν τον Ιωάννην. Συ τις είσαι; Και ωμολόγησεν ότι ... δεν είμαι εγώ ο Χριστός. Και ηρώτησαν αυτόν, Ηλίας είσαι εσύ και λέγει δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη οχι. Είπον λοιπόν προς αυτόν, τις είσαι δια να δώσωμεν απάντηση στους αποστειλάντας ημάς; τι λέγεις περί σεαυτού; Ο Ιωάννης τότε αποκρίθηκε με τα λόγια του Ισαία «Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω».* Και ηρώτησαν αυτόν διατί βαπτίζεις εαν συ δεν είσαι ο Χριστός, ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης;

ε) *«Ηκουσε δε ο Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ αυτού και ήτο εν απορία διότι ελέγετο υπό τινών οτι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών, υπό τινων άλλων, οτι Ηλίας εφάνη και υπο άλλων οτι ανέστη εις των αρχαίων προφητών».*

Η επαναγέννηση των Σωτήρων και των Προφητών είναι γενικά παραδεκτή μέσα στις Χριστιανικές διδασκαλίες. Αλλά τι γίνεται με τους κοινούς θνητούς; Αυτοί επανέρχονται; Η δυνατότητα αυτή καθώς και ο Νόμος του κάρμα ήταν γνωστός στους μαθητές του Ιησού και γι'αυτό τον ρώτησαν για τον εκ γενετοίς τυφλό, αν έφταιξε ο ίδιος ή οι γονείς του.

Ακόμα ήταν δεκτός και από τον Παύλο, που αναφερόμενος στον Ιάκωβο και τον αδελφό του Ησαΰ λέει ότι *«Τον ένα ο Θεός αγάπησε και τον άλλο μίσησε πριν από τη γέννησή τους».....* (Μαλαχ 1:2-3)

Αλλά υπάρχουν και από τον Ιησού αναφορές στον καρμικό νόμο όταν λέει *«...Επίστρεψον την μάχαιρά σου εις τον τόπον αυτής διότι πάντες όσοι πιάσωσι μάχαιραν, δια μαχαίρας θέλουσι απολεσθεί»*. Ματθ 26:52 Και αλλού *“...Μην πλανάσθε ο Θεός δεν εμπέζεται..... όλα όσα σπείρετε θέλετε θερίσει”* (Λουκάς.)

Και ακόμα σε ένα άλλο σημείο ο Ιησούς λέει *«...δεν είναι ουδείς όστις αφήσας την οικίαν, τα τέκνα, τους αγρούς ένεκεν εμού και του Ευαγγελίου και δεν θέλει λάβει εκατονταπλάσια και εν τω καιρώ τούτο και εν τω ερχομένω αιώνι θα έχει ζωή αιώνιο».* (Μαρκ 10:28-31)

Τα Απόκρυφα Βιβλία.

Επτά από τα δεκατέσσερα απόκρυφα θεωρούνται κανονικά από την Καθολική Εκκλησία και αποτελούν μέρος της Παλαιάς τους Διαθήκης. Σε δύο από αυτά διαβάζουμε:

α) *«... επειδή η φύση μου ήταν αγαθή σαν του παιδιού, τώρα, είχα την τύχη να έρθω σε ένα αμόλντο σώμα...»* (Σοφία Σολωμόντος 8:9-20)

β) *« βάσανα θα έχουν οι αμαρτωλοί που ξεχνούν το Νόμο του Υψιστου Θεού. Όταν πεθάνουν θα βασανιστούν και όταν ξαναγεννηθούν θα υποφέρουν.»* (Εκκλησιαστής 41:11-12)

Οι Πατέρες της Εκκλησίας και οι Χριστιανοί μύστες.

Οι Πατέρες της εκκλησίας δεν συμφωνούσαν όλοι μεταξύ τους σχετικά με τη φύση και το πεπρωμένο της ψυχής. Ο **Ιερεμίας** (304 - 420 μ.Χ.) αναφέρει διάφορες απόψεις και θεωρίες διαφόρων Πατέρων και άλλων «Αιρετικών». Από αυτούς, άλλοι δεχόταν τις απόψεις του Πλάτωνα, του Πυθαγόρα και του Οριγένη δηλαδή ότι οι ψυχές είρθαν στη γη από τον Ουρανό», άλλοι των Στωικών και άλλων «Αιρετικών» ότι είναι της ίδιας ουσίας με το Θεό, και άλλοι ότι οι ψυχές βρίσκονται σε κάποιο χώρο τοποθετημένες από το Θεό και έρχονται όταν Αυτός διατάξει πάνω στη γη. Τέλος άλλοι δεχόταν ότι οι ψυχές συνεχώς δημιουργούνται και στέλνονται μέσα σε ανθρώπινα σώματα. Η άποψη αυτή είναι γραμμένη και στο Ευαγγέλιο.

Ο **Μάρτυρας Ιουστίνος** (100 - 165 μ.Χ.) δέχεται ότι οι ψυχές ενσαρκώνονται πολλές φορές σε διάφορα ανθρώπινα σώματα χωρίς κάθε φορά ο άνθρωπος να θυμάται τις προηγούμενες του ενσαρκώσεις. Αν η ζωή του

ανθρώπου είναι ζωώδης, έλεγε, η ψυχή μπορεί στην επόμενη της ενσάρκωση να ενσαρκωθεί στο σώμα κάποιου ζώου.

Ο *Κλήμης της Αλεξανδρείας* (150 - 220 μ.Χ.) ήταν Πλατωνιστής και έλεγε ότι υπάρχει μία Εσωτερική ή Μυστικιστική Χριστιανική διδασκαλία που δεν ήταν για όλους αλλά μόνο για τους μυημένους μαθητές του Ιησού. Βάση αυτής, έλεγε ότι “εμείς σαν ψυχές προυπήρξαμε και ο Χριστός προυπήρξε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντα πάνω στη γη”.

Ο *Τερτουλιανός* (160 – 230 μ.Χ.) ο Λατίνος Πατέρας που ασπάστηκε το Χριστιανισμό το 190 μ.Χ. θεωρήθηκε αιρετικός. Ήταν αρχηγός ενός μικρού θρησκευτικού κινήματος στην Καρθαγένη. Στο βιβλίο του «De Anima» αφιέρωσε επτά κεφάλαια για να αμφισβητήσει τη θεωρία της μετενσάρκωσης που τη θεωρούσε αντίθετη με το φαινόμενο της αύξησης του παγκόσμιου πληθυσμού εκείνη την εποχή. «Το ότι δεν θυμόμαστε τις προηγούμενες ζωές είναι επειδή δεν προυπήρξαν» έλεγε και ακόμα «*Το να επιστρέψει μία ψυχή από τον άνθρωπο στο ζώο είναι μιά γελοία παραδοχή*». «*Ο Πυθαγόρας*» έλεγε ο Τερτουλιανός, «*ήταν ένας παραμυθάς που χαίδευε τα αυτιά των ανθρώπων όταν τους μιλούσε για προηγούμενες ζωές*».

Ο *Ωριγένης* ο πολυγραφότατος μεγάλος Έλληνας θεολόγος (185 -254 μ.Χ.) μαζί με τον Αυγουστίνο υπήρξαν οι κορυφαίοι, οι μέγιστοι, των Θεολόγων Πατέρων. Ο Άγιος Γρηγόριος της Νύσσης τον αποκαλούσε «*Πρίγκηπα της Χριστιανικής Γνώσης*» και ο Έρασμος έλεγε ότι «*ο Ωριγένης άνοιξε τους κρουνούς της Θεολογίας στους ανθρώπους*». Ο Ωριγένης λοιπόν ήταν υπέρμαχος της Πλατωνικής φιλοσοφίας και έλεγε ότι «*οι ψυχές που έχουν οι άνθρωποι είναι αθάνατες και προυπήρξαν. Τα περί αναστάσεως των ψυχών είναι φλυναφήματα αυτών που δεν έχουν Εσωτερικές εμπειρίες και χρησιμοποιούν την ανθρώπινη λογική για πράγματα που δεν υπάγονται στο φυσικό πεδίο γνώσης*». «*Οι ψυχές, έλεγε, προυπήρξαν σε άλλους πνευματικούς κόσμους και μετά από ένα μεγάλο αριθμό ενσαρκώσεων θα ξαναεπιστρέψουν στους ανώτερους αυτούς κόσμους. Αυτά που λέω, έλεγε στους μαθητές του, δεν είναι προσωπική μου γνώμη, είναι η πραγματικότητα που μου αποκαλύφθηκε από Εσωτερική εμπειρία*».

Η καταδίκη του Ωριγένη για αυτές του τις ιδέες από την Πέμπτη Οικουμενική Σύνοδο το 553 μ.Χ. αναθεωρήθηκε από τους μεταγενέστερους, οι οποίοι και βεβαιώνουν την πλαστογράφιση ορισμένων γραπτών του, προκειμένου οι εχθροί του, να τον παρουσιάσουν σαν επικίνδυνο αιρετικό άτομο. Οι απόψεις αυτές του Ωριγένη ήταν και η αιτία της σταυροφορίας του Πάπα Θεόφιλου εναντίον του.

Ο άγιος *Γρηγόριος ο Ναυζιανζινός* (329 - 389 μ.Χ.) επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως δεν παίρνει κάποια σαφή θέση στο θέμα της μετενσάρκωσης και αφού αναφέρεται στις απόψεις τρίτων, έμμεσα ομολογεί την άγνοιά του επί του θέματος.

Ο άγιος *Αυγουστίνος* (354 - 430 μ.Χ.), ήταν ένας Καθολικός επίσκοπος που ποτέ δεν αρνήθηκε τις Νεοπλατωνικές του ιδέες, σε σημείο που να δέχεται ότι η ψυχή του Πλάτωνα ξαναενσαρκώθηκε στο σώμα του Πλωτίνου. Υπήρξε ένας από τους μεγάλους Χριστιανούς μύστες που ανέφερε ότι οι γνώσεις του, προέρχονται από “Έσωτερική εμπειρία” μετά από πολύωρη προσευχή και διαλογισμό. Η διδασκαλία του ήταν ένα μείγμα μυστικιστικής ευλάβειας, νεοπλατωνικής φιλοσοφίας, αλληγορικής θεώρησης των Γραφών, Καθολικής αλλά συγχρόνως και Προτεσταντικής παράδοσης και αυστηρής λογικής. Οι Πλατωνικές απόψεις και θεωρήσεις του Αυγουστίνου συχνά παρουσίαζαν σοβαρές αντιθέσεις μεταξύ τους και ξάφνιαζαν τους συγχρόνους του, ειδικά όταν συνδεόταν με πρωτότυπες για την εποχή εκείνη απόψεις, όπως π.χ. ότι η γή είναι σφαιρική και όχι επίπεδη. **«Οι ψυχές θα ξανααναστηθούν σε κάποιο ανθρώπινο σώμα, ξανά και ξανά»** έλεγε, **«αλλά δεν πηγαίνουν από ένα ανθρώπινο, σε κάποιο άλλο μη ανθρώπινο σώμα»**. Ο Άγιος Αυγουστίνος, άσχετα με την μετενσάρκωση, διαχωρίζει τις έννοιες “Ιησούς” και “Χριστός” και μιλάει και για τη διαρκή ύπαρξη του Χριστού πάνω στη γη. Καθορίζει μιά υλική υπόσταση του Θεανθρώπου, τον Ιησού και μιά θεϊκή το Χριστό. Έλεγε πως **«Ο Ιησούς σαν άνθρωπος έφυγε από τη γη, σαν Χριστός υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντα πάνω στη γη για να οδηγεί τον άνθρωπο όλων των εποχών στη Θέωση»**. Σε ένα χειρόγραφο του που είναι στο Βατικανό γράφει: **«..... αυτό που ονομάζουμε Χριστιανική θρησκεία, δηλαδή θρησκεία του Χριστού, υπήρχε από τα πολύ αρχαία χρόνια και ποτέ δεν έπαψε να υπάρχει. Υπήρχε από τότε που εμφανίστηκε το ανθρώπινο είδος, μέχρι τις μέρες που ο Χριστός ενσαρκώθηκε σαν Ιησούς και η αληθινή θρησκεία που ήδη υπήρχε, άρχισε να ονομάζεται Χριστιανισμός. Αυτός ο Χριστός που προϋπήρχε, θα υπάρχει πάντα πάνω στη γη, ακόμα και όταν αυτό που σήμερα ονομάζουμε Χριστιανισμό θα έχει λάβει άλλα ονόματα.....»**. (Επιστ.Βιβλ.1, III,3).

Ο *Διονύσιος ο Αεροπαγίτης*, ο μαθητής του Απόστολου Παύλου, που τον καθόρισε σαν πρώτο επίσκοπο της Αθήνας, ο τολμηρός Χριστιανός θεολόγος που χρησιμοποίησε τη γλώσσα και τα φιλοσοφικά σχήματα των Νεοπλατωνικών, υπάρχει βεβαιότητα ότι μετά από δύο αιώνες ξαναγεννήθηκε και μαρτύρησε σαν Διονύσιος, πρώτος επίσκοπος Παρισίων. Λένε πως, όσα δεν έγραψε ο Διονύσιος, ο πρώτος επίσκοπος της Αθήνας το έγραψε ο πολυγραφότατος Διονύσιος, ο πρώτος επίσκοπος Παρισίων, ο Ψευδοδιονύσιος όπως ονομάστηκε μετά από 900 χρόνια από την

Ορθόδοξη εκκλησία. Όμως μετά από πολύ μεγάλες μελέτες έχει αποδειχθεί και επιστημονικά ότι το έργο που αποδιδόταν στον Διονύσιο τον Αεροπαγίτη το «*Περί της Ουρανίου Ιεραρχίας*» που το πρωτότυπό του βρίσκεται στην Εθνική Βιβλιοθήκη στο Παρίσι καθώς και «*Codex Graecus*» γράφτηκαν όχι τον πρώτο Διονύσιο αλλά τον 3^ο μ.Χ. αιώνα και αποσπάσματά τους αναφέρθηκαν για πρώτη φορά το 533 μ.Χ. σε θεολογικές συζητήσεις στην Κωνσταντινούπολη. Τους επόμενους αιώνες τα βιβλία αυτά του Ψευδοδιονύσιου διαβάστηκαν πολύ στη Δύση και επηρέασαν και επιρεάζουν μέχρι σήμερα σε μεγάλο βαθμό τη θεολογία της.

Ο **Συνέσιος** (370 - 430 μ.Χ.) επίσκοπος Πτολεμαΐδας δίσταζε να αναλάβει τη θέση του Επισκόπου, επειδή δεν μπορούσε να αποδείξει πολλά από αυτά που πίστευε, όπως την προύπαρξη των ψυχών. Η ψυχή, έλεγε, «έρχεται στη γή και κατοικεί μέσα στο σώμα κάποιου ζώου όπως κάποιος από μας μπαίνει σε ένα πλοίο για να ταξιδέψει. Με τον ίδιο τρόπο η ψυχή κατοικεί και μέσα σε σώματα ανθρώπων. Με αυτό τον τρόπο παίρνει εμπειρίες μέσα σε διάφορα σώματα στον υλικό κόσμο και τελικά επιστρέφει στο λιμάνι από το οποίο άρχισε το ταξίδι της, που είναι η Αγκαλιά του Πατέρα, το Βασίλειο των Ουρανών».

Ο **Χαλκίδιος** ένας Χριστιανός φιλόσοφος έλεγε ότι «*οι ψυχές που δεν κατόρθωσαν σε μιά τους ενσάρκωση να αποκτήσουν τη θέωση, έρχονται και ξανάρχονται μέσα σε διάφορα ανθρώπινα σώματα μέχρι να την αποκτήσουν*».

Ο **Νεμέσιος** ο Επίσκοπος Εμέσης έγραφε: «*...ο Μωυσής δεν είπε ότι η ψυχή γεννιέται την ώρα που είναι να μπει σε κάποιο σώμα, ούτε είναι λογικό να υποστηρίξει κανείς ότι η ψυχή δεν είναι αθάνατη. Ακόμα οι μεγαλύτεροι των αρχαίων Ελλήνων πιστεύουν στην μετενσάρκωση και ακόμα στο ότι οι ψυχές είναι ίδιες αλλά έχουν ένα διαφορετικό βαθμό εξέλιξης ανάλογα με τις ζωές που έζησαν*». Οι απόψεις του Νεμέσιου ήταν τελείως αντίθετες με αυτές του Ιάμβληχου, που δίδασκε ότι «*Υπάρχουν διάφορα είδη ψυχών και ότι δεν μπορεί μιά ψυχή που εμψυχώνει έναν άνθρωπο σε κάποια άλλη ενσάρκωση να εμψυχώσει ένα ζώο*».

Ο **Ειρηναίος**, ο κακός Ειρηναίος, έλεγε ότι «*Αφού δεν θυμάται ο άνθρωπος τις περασμένες του ζωές, άρα αυτές δεν υπήρξαν ποτέ*».

Ο Λατίνος **Minucius Felix**, στο έργο «*Οκτάβιος*», περιγράφει ένα διάλογο μεταξύ ενός Χριστιανού και ενός Παγανιστή, ο Χριστιανός υπεραμύνεται των κατηγοριών για τη νέα θρησκεία και του λέει: «*Οι μεγαλύτεροι φιλόσοφοί σας, όπως ο Πυθαγόρας και ο Πλάτωνας διδάσκουν ότι μετά τη διάλυση του σώματος μόνο η ψυχή διατηρείται και συχνά επα-*

νέρχεται στη γη μέσα σε ένα νέο σώμα. Το να υποστηρίξει όμως κανείς ότι η ψυχή μετά την εμπύχωση ενός ανθρώπινου σώματος μπορεί να εμπυχώσει και ένα σώμα ζώου είναι αδιανόητο.

Τέλος ο *Αμβρόσιος*, ο *Γρηγόριος της Νικαίας* και ο *Ιωάννης ο Χρυσόστομος* συμφωνούσαν σε ένα σημείο, ότι δηλαδή οι διδασκαλίες του Πλάτωνα και του Πυθαγόρα για την αθανασία της ψυχής και τη μετεμψύωση, όπως διδάχθηκαν από τον Νεοπλατωνιστή Αμμώνιο Σακκά, απέδιδαν την αλήθεια. Όμως οι απόψεις αυτών των Χριστιανών Πατέρων, είχαν σαν αποτέλεσμα να εξάψουν το μίσος και την οργή των ιερατείων ενάντια στους αρχαιοέλληνες φιλόσοφους. Έτσι στη συνέχεια, με την παρακμή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, με τις καταστροφές των γραπτών κειμηλίων και τη θανάτωση φιλοσόφων και πνευματικών ανθρώπων, η άγνοια που επακολούθησε κατά την εποχή του μεσαίωνα, επέτρεψε να κυριαρχήσουν οι απόψεις των ιερατείων, να διαστρεβλωθούν οι διδασκαλίες του Ιησού σε βαθμό που να χαθεί το Εσωτερικό τους νόημα και σήμερα τα Ευαγγέλια να περιέχουν πολλές αντιφάσεις και ασάφειες.

Από την πλευρά της Δυτικής Χριστιανικής εκκλησίας, πολλοί Καθολικοί κληρικοί και λαϊκοί μύστες, δεχόταν τις Νεοπλατωνικές αντιλήψεις περί μετενσάρκωσης, είτε αποδεχόμενοι τις απόψεις άλλων μυστών είτε από προσωπική εμπειρία που απέκτησαν με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό. Τέτοιοι μύστες κατά τον 12ο και 13ο αιώνα ήταν ο *άγιος Βερνάρδος του Κλαιβώ*, ο *άγιος Βίκτωρ* και οι διάδοχοί του, ο *άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης*, ο *Μποναβεντούρα* και άλλοι. Κατά τον 14ο και 15ο αιώνα ήταν: ο *Καρτέσιος*, ο *Γιοχάνες Τάουλερ*, ο *Σούκο*, ο *Νικόλος Κουζινός* κ.α. Κατά τον 16ο και 17ο αιώνα ήταν: ο *Φρανσουά της Σάλης*, ο *Ιγνάτιος Λογιόλα*, ο *Σιλάσιος* και οι μέγιστοι μύστες του Χριστιανισμού στην Ισπανία, η *αγία Τερέζα της Αβίλας* και ο *Ιωάννης του Σταυρού*.

Χριστιανοί Γνωστικοί, Καθαροί και άλλες αιρετικές ομάδες.

Οι Χριστιανοί Γνωστικοί, που επιδίωκαν να ζήσουν σύμφωνα με τις αρχές της απλής πρωτοχριστιανικής ζωής, δηλαδή με αυστηρότητα, άσκηση και πενία, δεχόταν όλοι, την μετεμψύχωση. Οι Γνωστικοί ακολούθησαν την «Εσωτερική» ή Μυστικιστική πλευρά της Διδασκαλίας του Χριστού, που δεν υπέστη τη νόθευση των πανίσχυρων εκείνη την εποχή ιερατείων. Εμειναν μακριά από τα τυπικά, τις τελετουργίες και τους κανόνες της εκκλησίας, όπως διαμορφώθηκαν από τον Κωνσταντίνο και την Ελένη, μακριά από την άποψη του «πιστευε και μη ερεύνα» αλλά πολύ κοντά στις Νεοπλατωνικές ιδέες του Αμμώνιου Σακκά και του Πρόκλου και ακόμα πιο κοντά στην πίστη και τον τρόπο ζωής των Χριστιανών, των πρώτων μετά τη Σταύρωση χρόνων.

Οι μαθητές του **Βασιλίδη**, του **Βαλεντίνου**, του **Μάρκιου**, του **Σιμονίδη**, του **Σίμονα Μάγνου**, του **Πρίσκιλου της Ισπανίας** και του **Μάνιχου**, ήταν θιασώτες αυτών των απόψεων. Ο Γνωστικισμός υπήρξε ένα από τα πιο δυνατά ρεύματα σκέψης της Χριστιανικής πίστης και πρακτικής και συγχρόνως μέχρι και τον 5ο αιώνα υπήρξε ο φορέας των Νεοπλατωνικών απόψεων και διδασκαλιών.

Σήμερα πιστεύουμε ότι ο Γνωστικισμός ήταν η μετεξέλιξη της Εσωτερικής Χριστικής διδασκαλίας όπως αυτή δόθηκε στους πρώτους Εβραίους Χριστιανούς. Γι' αυτή την Εσωτερική ή Μυστικιστική διδασκαλία του Ιησού διαβάζουμε στο Μάρκο : *«Εις εσας (τους μαθητές Του) εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριο της Βασιλείας του Θεού. Εις εκείνους δε τους έξω, δια παραβολών τα πάντα γίνονται»* ... ακόμα ... *«Και δια τοιούτων πολλών παραβολών ελάλει προς αυτούς τον λόγον, καθώς ηδύναντο να ακούωσι. Χωρίς δε παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς. Κατ' ιδίαν όμως εξήγει πάντα εις τους μαθητάς αυτού»*.

Ο Ευσέβιος, αναφέρει σχετικά με τον **Γνωστικό Βασιλίδη**, ότι δίδασκε στην Αλεξάνδρεια περί το 125 μ.Χ. και ότι γύρω του αναπτύχθηκαν οι πρώτες Γνωστικές σχολές. Η διδασκαλία του στηριζόταν σε πληροφορίες που είχε από τον Απόστολο Ματθαίο και τον Πέτρο, μέσα από τον αγαπητό μαθητή του Γλαύκο. Ο Βασιλίδης είχε κυκλοφορήσει ένα έργο 24 τόμων με τον τίτλο «Επεξηγήσεις των Ευαγγελίων» το οποίο αργότερα με εντολή της εκκλησίας το κάψανε. Το ίδιο συνέβη και με πολλά βιβλία άλλων Γνωστικών. Αν τα βιβλία αυτά είχαν διασωθεί, *ίσως σήμερα να ήταν γνωστό έστω και ένα μέρος της Εσωτερικής ή Μυστικιστικής διδασκαλίας του Ιησού*, της διδασκαλίας που έδωσε στους μνημένους μαθητές Του, της διδασκαλίας η οποία είναι τελείως άγνωστη σε μας.

Οι απόψεις των Γνωστικών που δεν ήταν ποτέ καθορισμένες και ξεκάθαρες καθώς τον όρο «Γνωστικοί» δίνουμε σήμερα και στο Σίμονα

το Μάγο, αποτελούσαν μία σαλάτα, μαγείας, Χριστιανισμού, Ερμητισμού, Νεοπλατωνισμού κλπ. Οι θέσεις των Γνωστικών και κυρίως αυτές για τη μετενσάρκωση πολεμήθηκαν από Πάπες και Αυτοκράτορες και ήταν πάρα πολλοί οι Γνωστικοί που υπέστησαν μαρτύρια και έχασαν τη ζωή για τα “πιστεύω” τους. Οι απόψεις των Γνωστικών για τη μετενσάρκωση, μετά το «Ανάθεμα για την προύπαρξη» στη Σύνοδο του 553 μ.Χ., διατηρήθηκαν τους επόμενους αιώνες και αναβίωσαν στη Δυτική Ευρώπη και τη Μικρά Ασία μέσα από διάφορες μυστικιστικές σχολές και ομάδες. Η πιο αντιπροσωπευτική από αυτές τις ομάδες ήταν αυτή των **Αλβηγίνων** ή **Καθαρών**. Κάποια εποχή και συγκεκριμένα τον 13^ο αιώνα, οι απόψεις των Καθαρών αναπτύχθηκαν στην Ευρώπη σε τέτοιο βαθμό και κέρδισαν με τέτοιο τρόπο τις καρδιές των ανθρώπων, που λίγο έλλειψε οριστικά να παραμερίσουν τον παρακμασμένο εκκλησιαστικό Χριστιανισμό.

Παρόμοιες μυστικιστικές ομάδες στις οποίες συμμετείχαν πολλές φορές και κληρικοί και λαϊκοί παρουσιάστηκαν πολλές, μέσα στα μαύρα χρόνια της εκκλησιαστικής Χριστιανικής ιστορίας. Οι «**Αδελφοί της Κοινής Ζωής**» η «**Κίνηση Νέα Ευσέβεια**» (*Devotio moderna*), η «**Unio Mystica**», οι «**Φίλοι του Θεού**» και οι «**Αδελφοί του Ελεύθερου Πνεύματος**» ήταν μερικές από τις ομάδες που πίστευαν στη βασική αρχή του μυστικισμού, τη μετενσάρκωση. Δυστυχώς σήμερα δεν έχουμε πολλές γραπτές πληροφορίες γι’ αυτές τις ομάδες γιατί ήταν πολλοί αυτοί που φρόντισαν γραπτά και μύστες να καούν στην ίδια πυρά, όπως συνέβη το 1310 με τη συγγραφέα του βιβλίου «Μετενσάρκωση», την Μαργαρίτα Πορέτ.

Γιατί Γίνεται Μετενσάρκωση

Για να αντιληφθούμε γιατί γίνεται η μετενσάρκωση οι πνευματικοί δάσκαλοι μεταφορικά πάντα και σαν αντανάκλαση της πραγματικότητας που είναι ασύλληπτη στην ανθρώπινη διάνοια, μας λένε τα εξής:

Κατά τη διάρκεια της καθόδου των ψυχών από το “Περιοχή του καθαρού πνεύματος” στην οποία δημιουργήθηκαν, προς τον Υλικό κόσμο, τους δόθηκε αρχικά ένα Υπεραιτιατό σώμα, αργότερα το Αιτιατό ή Νοητικό, το Αστρικό και τέλος το Υλικό σώμα ή κάλυμμα. Τα σώματα αυτά ή καλύμματα ή όπως αλλιώς μπορεί να τα αποκαλέσει κανείς, δεν είναι παρά φορείς και εργαλεία που χρησιμοποιεί η ψυχή, στο ταξίδι που την έστειλε να κάνει ο Πατέρας, για κάποιο άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο.

Το νοητικό κάλυμμα ή νους δόθηκε στην ψυχή σε μορφή σπόρου, όπως άλλωστε και όλα τα άλλα της καλύμματα. Αυτά τα καλύμματα, ή

ψυχή με τη σοφία της, τα βοηθάει να εξελιχθούν ώστε κάποτε να γίνουν ικανά και αυτά με τη σειρά τους να την βοηθήσουν να επιστρέψει στην πατρίδα της.

Είναι σαν τον ναυαγό (ψυχή) που φτιάχνει μία κατάλληλη βάρκα (τον ανώτερο νου) για να μπορέσει με αυτή να βγει στο πέλαγος, και κάποιος καλός καπετάνιος (ο Διδάσκαλος) να πάρει αυτό το ναυαγό και να τον οδηγήσει πίσω στην πατρίδα του.

Τον νου, όπως η μάνα θηλάζει το μωρό της ώστε με το γάλα της να το μεγαλώσει και να το κάνει ικανό να βγει στον κόσμο για να ζήσει, η ψυχή τρέφει το νου με τη συνειδητότητά της.

Ο σπόρος γίνεται έμβρυο και όταν το έμβρυο γεννηθεί και είναι μωρό, που δεν αντιδρά σε κανένα ερέθισμα, δεν μιλάει, δεν γελάει, δεν αναγνωρίζει κανέναν, έχει διαρκώς κλειστά τα μάτια και με το κλάμα του ζητάει μόνο τροφή, που η μητέρα του την δίνει σε όσο το δυνατό μεγαλύτερη ποσότητα και καλύτερη ποιότητα για το να μεγαλώσει. Με την πάροδο του χρόνου το μωρό αναπτύσσεται και αναπτύσσονται και τα αντανακλαστικά του. Αρχίζει και αναγνωρίζει τη μητέρα και το περιβάλλον του και αργότερα αρχίζει να μιλάει και να συνεννοείται. Στη συνέχεια όταν το παιδί μεγαλώσει και αποκτήσει ανεξαρτησία, αισθάνεται δυνατό και ενεργεί αυτεξούσια. Η μητέρα του που το αγαπάει, το στέλνει για εκπαίδευση στο δημοτικό σχολείο, στο γυμνάσιο, το λύκειο, το πανεπιστήμιο και όπου αλλού μπορεί να το στείλει για να το αναπτύξει και να το καραστήσει ικανό να ζήσει. Δεν του χαλάει κανένα χατίρι, πολλές φορές υποκύπτει στα νάζια και τις απαιτήσεις του και το ακολουθεί στις καλές ή κακές του πράξεις προσπαθώντας και κάνοντας το κάθε τι, με απέραντη υπομονή με την πείρα, τη σοφία και τη δύναμη της μάνας, να το στηρίζει. Η μάνα από την αγάπη της άγεται και φέρεται από το παιδί της χωρίς να παύει διαρκώς να το συμβουλεύει. Το παιδί πολλές φορές μπορεί να ενεργεί με τρόπο αντίθετο από αυτόν που θέλει η μητέρα του και μπορεί να έρθει ακόμα και σε σύγκρουση με αυτήν. Κάποτε όμως με την ωριμότητα, αναπτύσσεται ο σεβασμός για τη μητέρα και ο άνθρωπος κάνει το κάθε τι για να την φροντίσει και όταν αυτή γεράσει, την περιποιείται, δεν θέλει να την στεναχωρεί και την μεταφέρει όπου εκείνη θέλει. Βέβαια υπάρχουν και παιδιά ατίθασα που μπορεί να φθάσουν στο ακραίο σημείο ακόμα και να σκοτώσουν τη μητέρα τους για διάφορους λόγους, κυρίως όταν αποκτήσουν πάθη και εκείνη δεν τους δίνει τη δυνατότητα να τα εξυπηρετήσουν. Αυτό συχνά συμβαίνει με ναρκομανείς που ζητάνε διαρκώς χρήματα από τους γονείς τους και εάν αυτοί δεν τους δώσουν μπορεί τα παιδιά τους ακόμα και να τους σκοτώσουν.

Με τον ίδιο τρόπο η ψυχή τρέφει με τη συνειδητότητά της τον υποτυπώδη νου και *προκειμένου να τον αναπτύξει και να τον εκπαιδεύσει τον περνάει μέσα από τα διάφορα βασίλεια ύπαρξης και τις*

διάφορες μορφές ζωής. Στην αρχή ο νους εμφανίζεται στο φυτικό και ζωικό βασίλειο σαν «τακτισμός». Φωτοτακτισμός, χημειοτακτισμός κλπ. Έτσι τα φυτά σαν να έχουν κάποια λογική στρέφονται προς τον ήλιο για να πάρουν τη ζωογόνο του δύναμη, τα σπερματοζώαριο κινούνται για να συναντήσει το ωάριο κλπ.

Αργότερα ο νους εμφανίζεται σαν «ένστικτο». Τα φύλλα κλείνουν και αιχμαλωτίζουν το έντομο, η γάτα τρώει τον πλακούντα της για να έχει γάλα κλπ. Αυτός ο νους, αυτή η λογική κινείται από ένστικτο και όχι από γνώση γιατί κανείς δεν δίδαξε το χελιδόνη πως να βρει την παλιά φωλιά του.

Ακόμα αργότερα, η κάποια λογική ενός «κατώτερου νου» αρχίζει και αναπτύσσεται στο ζωικό βασίλειο και όσο η ψυχή φιλοξενείται σε ανώτερες μορφές ζωής τόσο και ο νους παίρνει εμπειρίες και εμφανίζεται πιο αναπτυγμένος.

Όταν κάποτε η ψυχή αρχίζει και φιλοξενείται στην ανθρώπινη μορφή, αρχίζει και αναπτύσσεται κάποιος «ανώτερος νους».

Αρχικά ο νους οδηγεί τον πρωτόγονο άνθρωπο να συμπεριφέρεται με βία γιατί αυτό είχε μάθει να κάνει όταν η ψυχή με την οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένος, πριν να αρχίσει να ενσαρκώνεται σε ανθρώπινα σώματα, φιλοξενιόταν σε σώματα ζώων. Ο νους οδηγεί τον πρωτόγονο στο να σπάσει με μια πέτρα το κεφάλι του ενός άλλου πρωτόγονου για να του πάρει μια μπανάνα.

Καθώς η ψυχή συνεχίζει να τρέφει το νου με «αγάπη και συνειδητότητα», ο άνθρωπος αρχίζει να υπολογίζει τον συνάνθρωπό του. Αρχίζει να δημιουργεί οικογένεια και αργότερα κοινοβιακή ζωή και αρχίζει να μαθαίνει να ενδιαφέρεται για αυτά, να τα αγαπάει και να τα προστατεύει.

Με την πάροδο του χρόνου η συνειδητότητα στον άνθρωπο αρχίζει να λειτουργεί από το επίπεδο του νου και όχι από το επίπεδο της ψυχής.

Στην ενηλικίωσή του ο νους συχνά αγνοεί την ψυχή που με τη φωνή της, τη *συνείδηση*, προσπαθεί να τον κατευθύνει και προβαίνει σε πράξεις αρνητικές. Με τον καιρό όμως με τις συνεχείς ενσαρκώσεις ο νους αρχίζει να λειτουργεί σε ανώτερα επίπεδα συνειδητότητας και κάποτε φθάνει σε ένα σημείο ωριμότητας που πειθαρχεί στην ψυχή και σκοπός του γίνεται η υπηρεσία της ψυχής. Σε αυτό το σημείο ωριμότητας ο νους αντιλαμβάνεται το κάλεσμα του Διδασκάλου και συνειδητοποιεί το καθήκον του να βοηθήσει την ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής της.

Όμως από την εποχή της ενηλικίωσής του νου, που συμπίπτει με την φιλοξενία ψυχής και νου, σε ανθρώπινα σώματα, οι δραστηριότητες του νου αρχίζουν να ελέγχονται και για κάθε δράση του υπάρχει κάποια αντίδραση. Κάθε αρνητική σκέψη, πράξη και λόγο για τα οποία είναι υπεύθυνος ο νους, κολάζονται και αντίθετα κάθε καλό που ο νους υποκινεί, ανταμείβεται.

Όταν η ψυχή φύγει μέσα από τον Τροχό της Ζωής και των Θανάτων ο νους σαν θνητός και παροδικός θα διαλυθεί και θα επιστρέψει στην πατρίδα του ενώ οι δραστηριότητές του σε κάθε ενσάρκωση, θα καταγράφουν σε ένα Βιβλίο του Θεού που συνηθίζουμε να το λέμε Ακκασικά Αρχεία.

Όσο περισσότερο η συνειδητότητα λειτουργεί από το επίπεδο της ψυχής και όσο λιγότερο από το επίπεδο του νου, τόσο τα ενδιαφέροντα του νου αποκολλούνται από τον υλικό κόσμο. Ελαττώνονται οι επιθυμίες και οι προσκολλήσεις του με αποτέλεσμα να εξελίσσεται το Αστρικό σώμα του ανθρώπου. Και έτσι, όταν οι επιθυμίες με προσκόλληση που συνθέτουν το Αστρικό σώμα του ανθρώπου ελαττωθούν, αρχίζει να ανατέλλει μια νέα επιθυμία στον άνθρωπο, η ένωσή του με το Θείο. Τότε Εκείνος φροντίζει και δίνει τη Χάρη Του για την επιστροφή της κάθε ψυχής στη θερμή Αγκαλιά Του. Της στέλνει κάποιο πνευματικό δάσκαλο αρχικά για να την βοηθήσει και τελικά της στέλνει το Θεάνθρωπο της εποχής για να την οδηγήσει κοντά Του, δηλαδή στη Θέωση.

Ο Νόμος του Κάρμα

*Απόσπασμα από ομιλία που δόθηκε από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι
στο Σικάγο τον Οκτώβριο του 1972*

Αγαπητοί Αδερφοί και Αδερφές,

Είμαστε εξαιρετικά τυχεροί που έχουμε το ανθρώπινο σώμα που αποτελεί το τελειότερο Δημιούργημα του Θεού. Ακόμη και οι άγγελοι προσκύνησαν το ανθρώπινο σώμα, όταν πλάστηκε. Όλες οι Γραφές μας λένε ότι εξαιτίας των αντιδράσεων από πολύ καλές πράξεις μας στο παρελθόν, παίρνουμε τώρα το ανθρώπινο σώμα. Γι' αυτό, πραγματικά είμαστε πολύ τυχεροί. Οι καλές μας πράξεις έχουν καρποφορήσει και σαν αποτέλεσμα αυτών των πράξεων, σήμερα έχουμε λάβει το ανθρώπινο σώμα. Το γεγονός αυτό αποτελεί μια χρυσή ευκαιρία με την οποία μπορούμε να ξεπληρώσουμε όλες τις καρμικές αντιδράσεις του παρελθόντος.

Σαν άνθρωποι είμαστε ελεύθεροι, μέσα σε συγκεκριμένα όρια. Όλα τα φυσικά σώματα, εκτός από το ανθρώπινο σώμα, είναι περιορισμένα: δεν έχουν την ελεύθερη βούληση. Στο ανθρώπινο σώμα είμαστε περιορισμένοι μόνο μέχρι ένα συγκεκριμένο βαθμό, εξαιτίας των αντιδράσεων (από σκέψεις, λόγια, πράξεις) του παρελθόντος και επίσης είμαστε και ελεύθεροι μέσα σε ορισμένα όρια. Έτσι, αν είμαστε σοφοί, θα ξεπληρώσουμε τις παλιές μας καρμικές αντιδράσεις, το παλιό μας κάρμα και

θα επιστρέψουμε στο Σπίτι μας. Λοιπόν, είναι η ώρα που είτε μπορούμε να επιστρέψουμε σπίτι, είτε να επιστρέψουμε πάλι στον τροχό της ζωής και του θανάτου.

Να είστε πολύ προσεκτικοί. Αυτή η ζωή είναι μια χρυσή ευκαιρία που έχουμε. Προσπαθήστε να καταλάβετε πώς ξεπληρώνονται τα καρμικά μας χρέη. Κάθε πράξη, λόγος και σκέψη που κάνουμε, προκαλεί και μια ανάλογη αντίδραση. Κάθε σκέψη, κάθε λόγος και κάθε πράξη πρέπει να καταμετρηθεί και να αποπληρωθεί στη φύση. Η φύση δε χαρίζει σε κανέναν. *«Ό,τι σπείρεις, θα θερίσεις»*. Δεν υπάρχει εξαίρεση στον κανόνα. Ακόμα και μια άσκοπη σκέψη θα φέρει κάποια αντίδραση. Ο πέμπτος Γκουρού των Σικχ έλεγε: *«Να φοβάστε και για τις αμαρτίες που έχουμε κάνει από άγνοια γιατί και αυτές θα φέρουν μία (ανάλογη) αντίδραση»*.

Έτσι, κάθε αιτία έχει κι ένα αποτέλεσμα. Χρειάζεται να καταλάβουμε αυτή την αρχή, αυτό το Νόμο. Αν καταλάβουμε αυτή την αρχή που λέγεται και Νόμος του Κάρμα, τότε θα μπορέσουμε να ξεφύγουμε από αυτόν και να επιστρέψουμε στο Αληθινό μας Σπίτι. Διαφορετικά, θα συνεχίζουμε να πηγαινοερχόμαστε ξανά και ξανά. Έτσι κάθε αιτία έχει ένα αποτέλεσμα. Κάθε πράξη προκαλεί μια αντίδραση. Ξεριζώστε την αιτία και το αποτέλεσμα θα εξαφανιστεί. Αυτό έχει ήδη πραγματοποιηθεί από τους Τέλειους Διδασκάλους που έχουν υπερβεί αυτούς τους νόμους. Όλοι οι άλλοι είναι δέσμιοι από τις αλυσίδες του κάρμα, που είναι η ριζική αιτία της φυσικής μας ύπαρξης. Φυσικά, οι αντιδράσεις από πολύ καλές πράξεις του παρελθόντος είναι αυτές που σας έδωσαν σήμερα το ανθρώπινο σώμα. Αλλά ακόμη πρέπει να είσαστε πολύ προσεκτικοί στο τι κάνετε γιατί αυτό θα καθορίσει αν θα κατεβείτε ξανά κάτω στον “Τροχό των γεννήσεων και των θανάτων” ή αν θα επιστρέψετε στο Σπίτι του Πατέρα.

Υπάρχουν, λοιπόν, τρία είδη κάρμα. Το ένα ονομάζεται **“Σαντσίτ κάρμα”** και είναι αυτό που έχει αποθηκευτεί από εκατοντάδες γεννήσεις πριν μέχρι τώρα και δεν έχει ακόμα καρποφορήσει. Είναι δηλαδή το Σαντσίτ, αποθηκευμένο κάρμα, που δεν έχει ακόμη φέρει αντιδράσεις.

Στην Ινδία, την εποχή των Παντάβας, υπήρχε ένας βασιλιάς ο Ντι-ταράστρα. Ήταν ένας σπουδαίος γιόγκι, αλλά ήταν τυφλός από τη γέννησή του. Ο δάσκαλός του ο Κρίσνα κάποτε τον ρώτησε: *«Είσαι τυφλός από την αρχή της γέννησής σου. Τι προκάλεσε αυτή την τυφλότητα; Τι κάρμα υφίστασαι, αποτέλεσμα του οποίου είναι το είσαι τυφλός από τη γέννησή σου;»*

Κι εκείνος απάντησε: *«Με τις γιογκικές δυνάμεις που κατέχω, γνωρίζω μέχρι εκατό γεννήσεις πιο πίσω τι συνέβηκε αλλά δεν έχω βρει καμία πράξη της οποίας το αποτέλεσμα να εξηγεί την τυφλότητά μου»*. Τότε λέγεται ότι ο Κρίσνα ο οποίος ήταν γιογκισβάρα, τον βοήθησε να κάνει

αναδρομή ακόμη πιο πίσω, σε πιο μακρινές ζωές. Και τελικά βρήκε πως πριν, στην 106^η γέννησή του, είχε κάνει μια πράξη που είχε σαν αποτέλεσμα την τυφλότητα του σε εκείνη του τη ζωή.

Λοιπόν, προσέξτε γιατί υπάρχουν οι λεγόμενες “Ακασσικές κατάγραφές”. Ό,τι πράξουμε, ό,τι πούμε, ό,τι σκεφτούμε, καταγράφονται στα Ακασσικά αρχεία. Εκείνοι που μπορούν να διαβάσουν εκείνα τα αρχεία, μπορούν να σας δώσουν αναφορές από πράξεις που έγιναν εκατοντάδες γεννήσεις πριν.

Από τότε που αφήσαμε το Σπίτι του Πατέρα μας, από τότε που σταλήκαμε στη Γη, συνεχίζουμε να πηγαινοερχόμαστε. Δράση και αντίδραση συνεχίζονται αν και κάποιες δράσεις έχουν ήδη ξεπληρωθεί μέσα από το “*Πραλάμπντ Κάρμα*”.

“Πραλάμπντ Κάρμα” είναι το κάρμα που διεκπεραιώνεται, που καρποφορεί, και πάνω στο οποίο βασίζεται η παρούσα μας ζωή. Σε αυτό το κάρμα οφείλεται το ότι σήμερα έχουμε το ανθρώπινο σώμα. Αυτό είναι αποτέλεσμα ενός πολύ υψηλού κάρμα, ενός καλού κάρμα. Τώρα επίσης είμαστε δεσμευμένοι μέσα σε ορισμένα όρια, εκτός κι αν οι αντιδράσεις ξεπληρωθούν και δεν σπέρνονται σπόροι κι άλλων νέων πράξεών μας.

Το “Πραλάμπντ” κάρμα λοιπόν είναι το κάρμα πάνω στο οποίο βασίζεται η τωρινή μας ζωή. Είναι αυτό που ονομάζεται “πεπρωμένο” ή “μοίρα” ή “τύχη”. Η μοίρα ή το πεπρωμένο είναι μια αντίδραση από το κάρμα του παρελθόντος, το οποίο καρποφορεί τώρα. Έτσι σε αυτή μας τη ζωή δρέπουμε τις καρμικές αντιδράσεις, από δράσεις του παρελθόντος.

Το τρίτο είδος είναι το “**Κριγιάμαν κάρμα**”: Είναι οι αντιδράσεις από ενέργειες πράξεις που κάνουμε καθημερινά σε αυτή μας την ενσάρκωση. Όπως σας ανέφερα, ο άνθρωπος είναι ελεύθερος μέσα σε ορισμένα όρια αλλά και δεσμευμένος μέσα σε ορισμένα όρια. Πάρτε σαν παράδειγμα ένα παιδί που πετάει τον χαρταετό του. Έχει εκατό γιάρδες νήμα στη διάθεσή του. Ο πατέρας που είναι από πίσω του, κρατάει ακόμα διακόσιες γιάρδες νήμα υπό τον έλεγχό του. Έχει επιτρέψει μόνο εκατό γιάρδες νήμα να χρησιμοποιεί ο γιος του. Μια ποσότητα αρκετή για να μπορέσει να πετάξει τον χαρταετό του. Έτσι ο γιος του περιορίζεται να μπορεί να πετάξει τον χαρταετό του μόνο μέχρι εκατό γιάρδες, όχι περισσότερο.

Λοιπόν, αυτά τα είδη κάρμα έχουν διαφορετική εκδήλωση. Μερικά κάρμα καρποφορούν πολύ γρήγορα, άλλα λίγο αργότερα, άλλα πολύ αργότερα. Πάρτε το παράδειγμα των δικαστηρίων. Υπάρχουν πρωτοβάθμια δικαστήρια, υπάρχουν δευτεροβάθμια δικαστήρια και υπάρχουν και ανώτατα. Έτσι δεν είναι; Οι συνηθισμένες, απλές υποθέσεις τακτοποιούνται σε μέρες ή εβδομάδες. Υποθέσεις πιο πολύπλοκες απαιτούν μήνες, για να κριθούν στα ανώτερα δικαστήρια. Και υπάρχουν κι άλλες

υποθέσεις εξαιρετικά πολύπλοκης φύσης που χρειάζεται να περάσουν χρόνια, για να κριθούν από ανώτατα δικαστήρια.

Έτσι, προκαλούμε δράσεις και αντιδράσεις καθημερινά. Από αυτές τις δράσεις, οι αναμενόμενες αντιδράσεις θα καρποφορούν: άλλες γρήγορα, άλλες αργότερα, άλλες ακόμη πιο αργά. Όπως στην περίπτωση του Ντιταράστρα που σας ανέφερα, που έδρεπε τους καρπούς των πράξεων που έκανε 106 ζωές πριν.

Κάποιο μέρος του Κριγιάμαν Κάρμα το δρέπουμε σε αυτή τη ζωή και αυτό που απομένει μεταφέρεται στο Σαντσίτ Κάρμα. Το κάρμα είναι η αιτία των επαναγεννήσεων. Και κάθε γέννηση με τη σειρά της ακολουθείται από το θάνατο. Σε αυτόν καταλήγει ο κύκλος της ευχαρίστησης και του πόνου του ανθρώπου. Μερικοί είναι ευτυχισμένοι, κάποιοι δεν είναι ευτυχισμένοι. Λοιπόν, “Όπως σκέφτεσαι, έτσι και γίνεσαι”. Η άγνοια του νόμου δε συγχωρείται, προσέξτε το αυτό. Λέμε ότι δε γνωρίζουμε, αλλά αυτό που έχουμε σπείρει, πρέπει να το θερίσουμε. Είτε σπείρουμε καλές πράξεις ή κακές πράξεις – και τα δύο είναι δεσμευτικά. Χειροπέδες ή αλυσίδες ίσως να φτιάχνονται από σίδηρο ή από χρυσό, αλλά και οι δύο είναι εξίσου περιοριστικές. Αυτοί οι καρμικοί νόμοι είναι δύσκολο να κατανοηθούν, αλλά αν ακολουθήσετε αυτά που σας λέω, μπορείτε να σταματήσετε τη συνεχή κάθοδό σας στη γη.

Ευτυχώς μέσω των Διδασκάλων μπορούμε να μάθουμε πώς να ξεπληρώνουμε τα χρέη μας προκειμένου να βγούμε από αυτόν τον Τροχό της ζωής και των θανάτων. Καθημερινά σπέρνουμε σπόρους. Αυτοί θα καρποφορήσουν. Μερικοί ήδη έχουν φέρει τους καρπούς τους. Άλλοι έχουν τοποθετηθεί στο Σαντσίτ κάρμα, στην αποθήκη. Η αποθήκη του κάρμα μας είναι τεράστια. Όμως στη δυσχερή θέση που βρισκόμαστε, αν συναντήσουμε έναν Τέλειο Διδάσκαλο, αυτός γνωρίζει πώς να μας ελευθερώσει από αυτόν το νόμο. Αναλαμβάνει να σβήσει ο ίδιος όλο το καρμικό φορτίο του μνημένου μαθητή του. Το παίρνει στους ώμους του.... Είναι μια πολύ δύσκολη, πολύ σκληρή εργασία, το να είναι κανείς Διδάσκαλος!

Πρώτα από όλα, τι κάνει; Σας δίνει μια επαφή με το Ηχητικό Ρεύμα Εσωτερικά το οποίο κατακαίει το Σαντσίτ ή αποθηκευτικό κάρμα. Είναι μια σπουδαία ευλογία να καεί όλο το αποθηκευμένο κάρμα γιατί δεν θα καρποφορήσει σε μελλοντικές μας ζωές.

Μετά, για το Κριγιάμαν κάρμα που δημιουργούμε καθημερινά, συνιστούμε την τήρηση του ημερολογίου αυτοενδοσκόπησης. Βλέπετε τώρα τον σκοπό για τον οποίο το ημερολόγιο έχει δημιουργηθεί; Έχει να κάνει μια πολύ σημαντική δουλειά! Να μας βοηθήσει να διάγουμε μια αγνή ζωή και να ξεριζώσουμε όλες τις ατέλειές μας από μέρα σε μέρα ώστε να μη δημιουργούμε νέο κάρμα.

Το Πραλάμπντ κάρμα δεν αγγίζεται. Είναι το κάρμα που έχουμε να διευθετήσουμε σε αυτή την παρούσα μας ζωή. Αν οι Άγιοι το διευθετούσαν και αυτό το κάρμα, τότε η ζωή μας θα τελείωνε. Τη στιγμή που ένας Άγιος άγγιζε το Πραλάμπντ κάρμα, η γήινη ζωή μας θα τελείωνε. Έτσι δεν το αγγίζει, γιατί είναι η αιτία που έχουμε αυτό το φυσικό σώμα, το οποίο αλλιώς θα εξαφανιζόταν, εξαιτίας της παρέμβασης των Διδασκάλων.

Έτσι μία πολύ μικρή ποσότητα κάρμα, το Πραλάμπντ κάρμα παραμένει, για να το διευθετήσει ο μνημένος κατά τη διάρκεια της παρούσας ζωής του.

Το Σαντσίτ κάρμα που είναι το αποθηκεμένο κάρμα που δημιουργείται από τις πράξεις, τα λόγια και τις σκέψεις που κάναμε σε όλες τις προηγούμενες μας ζωές καίγεται ερχόμενο σε επαφή με τον Ήχο.

Όσο έρχεστε με το διαλογισμό σε επαφή με την Αρχή του Ήχου μέσα σας, το Σαντσίτ κάρμα θα καίγεται. Το Πραλάμπντ κάρμα δεν αγγίζεται. Σχετικά με το Κριγιαμάν κάρμα όπως σας είπα, καλείστε να είστε πολύ αυστηροί. Μη λυπάστε τον εαυτό σας. Πρέπει να ασκείτε κριτική στον εαυτό σας, όπως σας αρέσει να ασκείτε κριτική στους άλλους. Έτσι θα ξεριζώνετε τις αδυναμίες σας μέρα με τη μέρα. Τέλος ένα μέρος από το εναπομείναν Κριγιαμάν κάρμα του μνημένου, εξομαλύνεται, μαλακώνει από το Διδάσκαλο, χάρη στην αφοσίωση του μαθητή.

Όταν κάθεστε κοντά σε έναν Διδάσκαλο, ο νους παραμένει σιωπηλός για μερικά λεπτά και δεν προκαλεί προβλήματα. Δεν έχετε καμία σκέψη στο νου, ως αποτέλεσμα της ακτινοβολίας του Διδασκάλου. Και η ευλογία ενός Διδασκάλου αποδεικνύεται όταν, ενώ κάθεσαι στην παρουσία Του, ο νους δεν δημιουργεί προβλήματα για λίγο. Όπως σας είπα εχθές, αν πάτε σε έναν άνθρωπο που πουλάει αρώματα, ίσως να μη σας δώσει τίποτα, αλλά με την ακτινοβολία παίρνεται κάτι από τα αρώματά του. Παρόμοια, στην παρουσία Του, αν καθίσετε πλήρως δεκτικός για ένα χρονικό διάστημα, ο νους δε θα προκαλέσει όλων των ειδών τα προβλήματα. Αυτό γίνεται με την ακτινοβολία Του. Κι αν έχετε μια επαφή εσωτερικά; Τότε όλη η φιάλη με το άρωμα θα σας δοθεί.

Λοιπόν, το Πραλάμπντ κάρμα, δεν αγγίζεται, γιατί δεν έχουμε τον έλεγχο του. Πρέπει να καρποφορήσει. Να υπάρξουν αντιδράσεις. **Ό,τι χρειάζεται να έλθει και να περάσει, πρέπει να έλθει και να περάσει. Καμία εξαίρεση στον κανόνα.** Υπάρχει, ωστόσο, μία πιθανή διέξοδος: κάποιος ίσως να πλάσει, να διαμορφώσει και να αναπτύξει τον Εσωτερικό του εαυτό μέσω της καθοδήγησης μιας Διδασκάλου ψυχής, ώστε αυτός ή αυτή να μη νιώσει το πικρό κεντρί του κάρμα.

Απλώς, πάρετε για παράδειγμα το αμύγδαλο ή το φουντούκι, όταν δεν έχει ωριμάσει. Μπορεί να βάλετε μια βελόνα και να το διαπεράσετε

αλλά όταν είναι ώριμο, το κέλυφος του δεν θα διαπεραστεί από τη βελόνα.

Όταν κάθεστε κοντά στο Διδάσκαλο, Εκείνος θέλει να σας δώσει μια ώθηση προς τα επάνω, να σας ανυψώσει πάνω από τη σωματική σας συνειδητότητα. Τότε ακόμη κι αν τα εξωτερικά πράγματα που προκύπτουν ως αποτέλεσμα του Πραλάμπντ κάρμα, δεν θα έχουν έντονη επίδραση. Αυτό είναι μια ευλογία του Διδασκάλου.

Ένα παιδί πρόκειται να εγχειριστεί, η μητέρα παίρνει το παιδί στην αγκαλιά της αφού έχει τελειώσει η επέμβαση. Τότε το παιδί νιώθει ανακούφιση που βρίσκεται στην αγκαλιά της μητέρας. Εκείνοι που έχουν μνηθεί, και είναι αφοσιωμένοι στο Διδάσκαλο, όταν υφίστανται τα αποτελέσματα πράξεων τους από το παρελθόν, δεν υποφέρουν σε ανάλογο βαθμό με τους μη μνημένους. Αν με το διαλογισμό ανυψωνόμαστε από τη σωματική μας συνειδητότητα καθημερινά, ο πόνος δε θα είναι αισθητός. Υπάρχει η ιστορία ενός Αμπντουλάχ, ο οποίος ήταν αφοσιωμένος μαθητής του Διδασκάλου Μιαν Μιρ στην Ινδία. Ως αποτέλεσμα του Πραλάμπντα κάρμα, υπέφερε πολύ, αλλά μέσα από το διαλογισμό του βγήκε από το σώμα και έπαψε τελείως να υποφέρει. Τότε παρουσιάστηκε Εσωτερικά ο Διδάσκαλός του και του είπε: «*Ε! τι κάνεις; Έχεις σπείρει τους σπόρους. Πρέπει να υποστείς το αποτέλεσμα των πράξεών σου. Μη κάθεσαι λοιπόν συνέχεια εκεί ψηλά και κατέβα στη σωματική σου συνειδητότητα*».

Σχετικά με το Κριγιαμάν κάρμα χρειάζεται να ξεριζώσουμε όλες τις αδυναμίες μας με τη χρήση του ημερολογίου. Εκείνο το κάρμα που είναι να υποστείτε σε αυτή σας τη ζωή, αυτό καίγεται όσο περισσότερο έρχεστε σε επαφή με την Αρχή του Φωτός και του Ήχου. Το πρόσφατο όμως κάρμα, το Κριγιαμάν, που δημιουργείτε καθημερινά, ξεριζώνεται μέσω της αυτοανάλυσης στην οποία μας βοηθάει το ημερολόγιο και ότι παραμένει από αυτό το κάρμα, καταλαγιάζει, απαλύνεται από την αγάπη και τη Χάρη του Διδασκάλου και η επίπονη επίδρασή του δεν παραμένει η ίδια.

Όπως σας είπα λοιπόν, είναι όπως ένα φουντούκι ή ένα αμύγδαλο: όταν δεν είναι ώριμο, μπορείτε να το διαπεράσετε με μία βελόνα, αλλά όταν είναι ώριμο, αν προσπαθήσετε να περάσετε μέσα από το κέλυφος του, τη βελόνα, αυτή δε θα περάσει. Κάτι ανάλογο συμβαίνει, όταν με το διαλογισμό συγκεντρώνετε στο πίσω μέρος των ματιών και έχετε την ευλογία του Διδασκάλου σας. Τότε οι πόνοι της ζωής δεν σας αγγίζουν. Ένα σκληρό θείο κέλυφος σταματάει τη δράση της βελόνας του πόνου.

Ερώτηση: Υπάρχει άλλο είδος κάρμα; Το ένα είναι το Κριγιαμάν, το άλλο το Πραλάμπντ, το τρίτο είναι η αποθήκη – το Σαντσίτ.

Απάντηση: Ναι, υπάρχει κι ένα άλλου είδους κάρμα. Αυτό ονομάζεται Νε-Κάρμα, και είναι το κάρμα που δημιουργείται με πράξεις χωρίς καμία προσκόλληση ή επιθυμία, αυτό δεν χρειάζεται να καρποφορήσει. Αυτό είναι το ανώτερο από όλα τα είδη κάρμα, τα οποία είναι περισσότερο ή λιγότερο μια πηγή δουλείας. Αυτός ο τύπος κάρμα βοηθά κάποιον να ελευθερωθεί από τις καρμικές αντιδράσεις. Από τη δουλεία. Αν κάνετε κάποια δουλειά χωρίς να επιθυμείτε κάποιο καρπό, τότε δεν κάνετε κάρμα. Αλλά όσο καιρό το «εγώ» είναι στο προσκήνιο, πώς μπορείτε να μην επιθυμείτε κάποιο καρπό; Δε θα νιώσετε πως είστε ο πράττων; Με παρακολουθείτε; Όσο είστε ο πράττων, είτε κάνετε καλές πράξεις είτε κακές, τότε μέσα από την καρδιά σας, ξέρετε, θα πείτε: «Έχω κάνει καλές πράξεις», βλέπετε; Αυτό θα φέρει τους ανάλογους καρπούς.

Έτσι, «Νε-κάρμα» ή ανιδιοτελές κάρμα έρχεται στο προσκήνιο, μόνο όταν γίνετε ένας Συνειδητός Συνεργάτης του Θείου Σχεδίου. Θα βρείτε επίσης πως στα συστήματα γιόγκα, όπως στην Κάρμα γιόγκα, διδάσκεται ότι μπορείτε με την άσκηση να γίνετε «Νε-κάρμα», να μη θέλετε να λάβετε καμία επιβράβευση για τις καλές πράξεις σας, για τις ευεργεσίες σας προς τρίτους. Αλλά πώς μπορείτε να γίνετε «Νε κάρμα» αν δε γίνετε Συνειδητός Συνεργάτης του Θείου Σχεδίου; Αν δε γνωρίζεις ότι «*Αυτός*» είναι ο πράττων και δε λες ότι «*εγώ δεν είμαι*» ο πράττων»; Για όσο είσαι εσύ ο ενεργών, θα δρέπεις και τους καλούς καρπούς των πράξεών σε κάποιο παράδεισο.

Έτσι θα βρεις πως το κάρμα γεννιέται μόνο από την επιθυμία που ονομάζεται “Καμ” στα Σανσκριτικά και αυτή η επιθυμία είναι που οδηγεί στη δουλεία. Για αυτό βλέπετε, ο Μωυσής συνιστούσε: «*Μην επιθυμείτε*» και γι’ αυτό και ο Βούδας δίδασκε και έλεγε: «*Να είσαι χωρίς επιθυμίες*», και ακόμα ο 10^{ος} Γκουρού των Σικχ συνήθιζε να λέει: «*Μην έχεις καμία επιθυμία για το αποτέλεσμα των καλών σου πράξεων*».

Το πιο υψηλό όλων είναι το «*Νε κάρμα*». Αυτό σημαίνει κάρμα σε συμφωνία με το Θείο Σχέδιο. Είναι όταν αισθάνεσαι ότι είσαι μόνο ένας Συνειδητός Συνεργάτης της Δύναμης του Θεού.

Τώρα βλέπετε αυτά τα τέσσερα είδη κάρμα. Από αυτά το παρόν κάρμα τακτοποιείται με την τήρηση του ημερολογίου. Κι ό,τι απομένει, αν είστε αφοσιωμένοι στο Διδάσκαλο, αυτό επίσης λειαινείται. Το Πρα-λάμπντα κάρμα δεν αγγίζεται, πρέπει να υποστείτε τους πικρούς καρπούς του. Αλλά ενώ κάθεστε στα Πόδια του Διδασκάλου, αν ακολουθείτε τις οδηγίες Του και υψώνεστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα καθημερινά – αν πεθαίνετε καθημερινά όπως έλεγε ο Απόστολος Παύλος-τότε οι εξωτερικές επίπονες επιδράσεις, οι πικρές επιδράσεις των αντιδράσεων του παρελθόντος δε θα σας επηρεάζουν, όπως και στο παράδειγμα που σας έδωσα.

Τώρα θα δείτε πόσο σημαντικό είναι να κάνετε τις ασκήσεις σας καθημερινά. Είναι προφανές ότι ο Νόμος του Κάρμα είναι ένας πεισματάρης και αμείλικτος νόμος του Θεού από τον οποίο δεν υπάρχει καμία εξαίρεση και διαφυγή. Ακόμη και τα άβαταρς υφίστανται τους καρπούς του κάρμα τους – τι να πούμε για τους κοινούς ανθρώπους! Λέγεται ότι ο Κύριος Ράμα σκότωσε τον αδερφό του βασιλιά της Κεϋλάνης τοξευοντάς τον. Τότε, μας λένε οι Γραφές ότι όταν ο βασιλιάς αυτός πέθαινε, είπε στο Ράμα: *«Ράμα, δεν σου κρατάω καμία που με σκοτώνεις, θα πρέπει όμως να ξέρεις ότι θα υποφέρεις, για αυτό».*

Έτσι κι έγινε. Ο Ράμα στην επόμενη ενσάρκωσή του ήρθε ως Κύριος Κρίσνα, κι αυτός ο άντρας που τον είχε σκοτώσει, πήρε τη μορφή ενός “bhil” που σήμαινε τα χρόνια εκείνα ενός κυνηγού πολύ χαμηλής κάστας, σχεδόν απολίτιστου που διέμενε στη ζούγκλα. Ο Κύριος Κρίσνα ξάπλωνε στη ζούγκλα με το αριστερό του πόδι πάνω στο δεξί του γόνατο. Κι εκεί, στο πόδι του, υπήρχε ένα αστέρι, το οποίο υπάρχει πάντα στα πόδια των αβατάρ ή θείων ενσαρκώσεων όπως αυτοί οι δάσκαλοι ονομάζονται. Ο κυνηγός είδε αυτό το σημάδι και σκέφτηκε πως ίσως ήταν το μάτι ενός ελαφιού. Έτσι εξακόντισε ένα βέλος και χτύπησε το πόδι του Κυρίου Κρίσνα που πέθανε μετά από αυτό. Βλέπουμε λοιπόν να αναφέρεται στις παραδόσεις, ότι ακόμη και τα άβαταρ δεν εξαιρούνται από τον κανόνα της δράσης και αντίδρασης. Τι να πούμε λοιπόν για τους συνηθισμένους ανθρώπους.

Προσέχετε! Κάθε σκέψη που σας έρχεται, έχει και μία αντίδραση. Ό,τι σπείρεις θα θερίσεις. Αυτός είναι ο γενικός κανόνας για εκείνους που βρίσκονται σε αυτή τη γη. Όπως σκέφτεσαι, έτσι γίνεσαι. Είναι από το ξεχείλισμα του νου που η γλώσσα μιλά. Κάθε δράση έχει μια αντίδραση και αυτό είναι ένας Νόμος της φύσης. Είναι ο Νόμος της Αιτίας και του Αποτελέσματος. Σύμφωνα με αυτόν, ο καθένας πρέπει να υποστεί τους καρπούς των πράξεων του χωρίς καμία εξαίρεση.

Υπάρχει καμία θεραπεία για αυτό; Οι Διδάσκαλοι έχουν μία θεραπεία, όπως ήδη σας προανέφερα. Μίλησα για την περίπτωση του Αμπντουλάχ, τον αφοσιωμένο μαθητή του Μίαν Μιρ.

Στην καθημερινή ζωή, αν πρέπει να κάνεις μια ένεση, μπορείς να αποσύρεις την προσοχή σου στο πίσω μέρος των ματιών σου. Τότε θα νιώσεις λιγότερο τον πόνο. Αν μπορείτε να αποσύρετε την προσοχή σας από την ένεση ολοκληρωτικά, ο πόνος ίσως θα είναι μηδαμινός. Λοιπόν αυτό σημαίνει διαλογισμός και αποτελεί ένα πολύ συνηθισμένο δρόμο της διδασκαλίας του Διδασκάλου μας. Είναι μόνο όταν ένας υπερβαίνει τη σωματική συνειδητότητα που γίνεται *«Νε κάρμα»* ή *«δράση χωρίς αντίδραση»*. Είναι όπως το ακίνητο σημείο στο κέντρο του συνεχώς περιστρεφόμενου Τροχού της ζωής. Εκεί η ακινησία του κέντρου χαρακτηρίζει την περιστροφική κίνηση του μεγάλου τροχού του κάρμα.

Αν σε μία άμαξα θέλουν να ακινητοποιήσουν ένα τροχό, παρεμβάλλουν ένα ραβδί μέσα στις ακτίνες του τροχού. Τότε η άμαξα δε μπορεί να κινείται. Έτσι και ο Νόμος του Κάρμα δε λειτουργεί στις περιπτώσεις εκείνων που υπερβαίνουν τη σωματικά τους συνειδητότητα. (που βρίσκονται σε διαλογισμό).

Για αυτό ο Βούδας είπε: «*Να είσαι χωρίς επιθυμίες*» καθώς η επιθυμία είναι η βασική αιτία της ανθρώπινης συμφοράς. Όλοι οι άνθρωποι έχουν επιθυμίες και γι' αυτό όλοι κάποτε υποφέρουν. Άλλοι πεθαίνουν, άλλοι γεννιούνται, μερικοί είναι άρρωστοι, μερικοί είναι φτωχοί. Η διάρκεια της ζωής μας, το αν είμαστε ψηλά ή χαμηλά, αν είμαστε φτωχοί ή πλούσιοι, όλα βασίζονται στις αντιδράσεις του παρελθόντος.

Έτσι τι συμβαίνει; Το πνεύμα (η ψυχή) που κάθεται στο άρμα του σώματος κατευθύνεται τυφλά και ολοταχώς στο πεδίο των αισθησιακών απολαύσεων από τα πέντε ισχυρά άλογα των πέντε μας αισθήσεων, που οδηγούνται από το μεθυσμένο μας νου. Βλέπετε λοιπόν, ο νους επίσης πρέπει να ελεγχθεί. Αν κάτι δοθεί στο νου που είναι πιο μακάριο, πιο ειρηνικό, από αυτό που έχει συνηθίσει μέσω των αισθήσεων, μόνο τότε μπορεί να ελεγχθεί, όχι διαφορετικά. Είναι γιατί τα ηνία της διάνοιας έχουν χαλαρώσει και τα άλογα τρέχουν γρήγορα, ολοταχώς, και προκαλούμε πράξεις που καταλήγουν σε αντιδράσεις. Προχωράμε με αυτόν τον ρυθμό από τότε που σταλθήκαμε πάνω σε αυτή τη γη από τον Πατέρα. Από τότε που βρισκόμαστε στη Γη, συνεχίζουμε να ερχόμαστε και να φεύγουμε, να ερχόμαστε και να φεύγουμε ξανά και ξανά. Το ανθρώπινο σώμα που κατέχουμε ως αποτέλεσμα μιας πολύ καλής τύχης, δεν το χρησιμοποιούμε όπως θα έπρεπε, επειδή δεν κατανοούμε το Νόμο του Κάρμα.

Υπάρχουν πάνω στη γη δύο Θεϊκοί νόμοι: ο ένας είναι ο “*Νόμος της Κρίσης*” και ο άλλος ο “*Νόμος της Χάρης*”. Αν έλθετε στα Πόδια των Διδασκάλων, τότε ο Νόμος της Χάρης αρχίζει να λειτουργεί. Το Σαντσίτ Κάρμα καίγεται ταν ο άνθρωπος έρχεται σε επαφή με την Αρχή του Ήχου και του Φωτός μέσα του. Και ενώ καμία δύναμη δεν μπορεί καταργήσει το Πραλάμπντ Κάρμα, αυτό που σας δίνεται από τον Διδάσκαλο είναι να ανυψώνεστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα καθημερινά, ώστε οι ενοχλητικές επιδράσεις του να μειώνονται. Πόσο τυχεροί είμαστε! Για αυτό λέγεται ότι είναι μία σπουδαία ευλογία το να έχουμε έναν ζωντανό Διδάσκαλο. Δεν το συνειδητοποιείτε αυτό; Ακόμη και τα αβατάρ όπως σας ανέφερα υπόκεινται σε αυτό το νόμο. Δεν απαλλάσσονται από το Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος – τι να πούμε για το μέσο άνθρωπο. Το παρόν κάρμα σας επίσης απαλύνεται και

για το σκοπό αυτό σας δίνεται το ημερολόγιο αυτοανάλυσης και αυτό-ελέγχου.

Αυτά είναι πράγματα που μας έχουν δοθεί ως συνταγές από τον Διδάσκαλο. Από τότε που έρχονται οι Διδάσκαλοι μας λένε τι να κάνουμε: Μας λένε να ξαναγεννηθούμε. Παρακολουθείτε ποιο είναι το βασικό δίδαγμα πίσω από αυτό - να ξαναγεννηθείτε; Σας έχω εξηγήσει σε πολλές ομιλίες τι σημαίνει “να ξαναγεννηθούμε”. Η μία, η ανθρώπινη γέννηση είναι μέσα στο ανθρώπινο σώμα, η άλλη είναι μέσα στο Υπερέραν. Αν ξαναγεννιέσαι καθημερινά – πεθαίνεις καθημερινά- *(με το διαλογισμό)* τότε σηκώνεις τον σταυρό σου. Τότε όλα αυτά ακολουθούν με ένα αβίαστο τρόπο. Τότε ξεφεύγουμε από την επίδραση του τροχού της ζωής, του καρμικού νόμου. Γι αυτό βλέπετε πόσο σημαντικό είναι να κάνετε τις ασκήσεις, όπως έχουν οριστεί από τους Διδασκάλους; Οι Διδάσκαλοι δε εξαιρούν κανέναν από αυτή την υποχρέωση.

Ο Γκουρού Νανάκ έλεγε: **«Ω Διδάσκαλε! ποια είναι η χρησιμότητα να έλθουμε στα Πόδια Σου, αν ο Νόμος του Κάρμα δεν εκπληρωθεί;»** Και μας δίνει ένα παράδειγμα: **«Ποια είναι η χρησιμότητα να πάμε στα πόδια ενός λιονταριού, αν τα τσακάλια μας ουρλιάζουν;»** Είναι ένα σπουδαίο προνόμιο το να καθίσετε στα Πόδια ενός Διδασκάλου, σας λέγω.

Έτσι, αυτό που η φράση **«να ξαναγεννηθούμε»** σημαίνει, είναι να ανυψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα – κι αυτό επίσης εννοούμε λέγοντας **«να γεννηθούμε δεύτερη φορά»**. Στην αρχαία Ινδία αυτά τα πράγματα δινόταν σε παιδιά πέντα, επτά ή εννιά ετών, όταν εμούντο. Αυτό που έμαθαν στην παιδική ηλικία, θα έλεγα, ακόμα και αυτά που έμαθαν στη μήτρα της μητέρας τους, αυτά είχαν κάποια επίδραση επάνω τους για πάντα. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί πώς ανατρέφουμε τα παιδιά, και προσέξτε: ... λέγοντας τα παιδιά εννοούμε τα έμβρυα, όταν ακόμα βρίσκονται μέσα στη μήτρα αλλά και αργότερα τα νεογνά, όταν βρίσκονται έξω από αυτή.

Λοιπόν γι αυτό λένε: **«να ξαναγεννηθείτε και να πεθαίνετε καθημερινά»** και **«Μάθετε να πεθαίνετε, έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε»**. *(Θάνατος εννοείται η υπέρβαση της ψυχής από τη σωματική μας συνειδητότητα κατά το διαλογισμό)*. Τότε θα έχετε μια αιώνια ζωή, θα ξεφύγετε από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Με παρακολουθείτε; Αυτό είναι ένα πολύ λεπτό σημείο, αλλά πρέπει να το καταλάβουμε και να ζήσουμε σύμφωνα με αυτό. Πώς γίνεται αυτό; Με τη Χάρη του Διδασκάλου! Αν με τη Χάρη του Διδασκάλου μάθουμε να πεθαίνουμε ενώ ζούμε *(διαλογισμός)*, τότε θα μάθουμε πως λειτουργεί και ο νόμος της Χάρης. Όταν το στάρι χύνεται σε μία μηχανή άλεσης, όσο βρεθεί μεταξύ των λεπίδων της μηχανής θα αλεσθεί αλλά αν μερικοί

κόκκοι κολλήσουνε στη λαβή της μηχανής, αυτοί θα παραμείνουν και θα αποθηκευτούν ως έχουν. Σαν να τους έχει δοθεί μια Χάρη να μη ταλαιπωρηθούν.

Λοιπόν, λέγεται ότι είναι μια πολύ μεγάλη ευλογία να έχουμε έναν ζωντανό Διδάσκαλο και να τηρούμε τις εντολές Του και αυτό είναι το κυριότερο. Αν κάποιος θέλει “να αφήσει τη σάρκα για το πνεύμα”, αν κάποιος αγωνιά να δραπετεύσει από τον ατέρμονο τροχό της ζωής πάνω στη γη, γι’ αυτόν παραθέτω αυτά που αναφέρονται στη Χριστιανική Βίβλο. Υπάρχουν όμως παρόμοιες καταγραφές και σε άλλες θρησκευτικές Γραφές. Αλλά αν κάποιος, κάτω από την καθοδήγηση ενός Διδασκάλου μάθει την πρακτική διαδικασία της αυτοανάλυσης και του να ανυψώνεται μέσω του διαλογισμού στο Υπερπέραν (*αυτό που λέγεται, θάνατος εν ζωή*) τότε όλη η οπτική γωνία του αλλάζει. Το αποτέλεσμα είναι ότι μετά από αυτό, εκείνος θα συνεχίζει να ζει στη γη χωρίς προσκολλήσεις. Όταν ανυψώνεστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα καθημερινά, όλες οι προσκολλήσεις χάνονται. Ίσως να έχετε εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια ή να μην έχετε καθόλου λεφτά. Αυτό δεν θα σας ενδιαφέρει. Δε θα προσπαθήσετε προκειμένου να τα αποκτήσετε να σφετεριστείτε τα δικαιώματα των άλλων, δε θα προσπαθήσετε να αποστραγγίζετε το αίμα των άλλων – γιατί θα ξέρετε ότι έτσι θα δημιουργήσετε κάρμα και δεν θα θέλετε αυτές οι πράξεις να σας ακολουθούν. Λοιπόν, όταν ανυψώνεστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα καθημερινά, όλη η οπτική σας γωνία αλλάζει. Δε θα κάνετε κάτι ανάρμοστο και αρνητικό, γιατί δε θα θέλετε να το κουβαλάτε αυτό το φορτίο μαζί σας – «*Αυτός που θα χάσει τη ζωή του εδώ θα τη βρει αλλού*» Αυτό το απόφθεγμα έχει ένα νόημα του είναι πολύ καθαρό.

Με πολύ απλές λέξεις: **«Αν ανυψωθείτε πάνω από την εξωτερική ζωή, τότε θα αποκτήσετε αιώνια ζωή»!** **«Μάθετε να πεθαίνετε, ώστε να αρχίσετε να ζείτε»!** **«Εκείνος που χάνει τη ζωή του, θα τη βρει»!**

Αν χάνει ποια ζωή; Την εξωτερική. Αυτή από την οποία αποσυρόμαστε. Βλέπετε; Δεν πεθαίνει, αλλά αποσύρεται η ψυχή σας από οτιδήποτε εξωτερικό και ανυψώνεται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Λέει ο Κύριος πως **«Αν το κάνετε “για χάρη μου”, τότε θα έχετε αιώνια ζωή».**

Επίσης, πάλι θα βρείτε πως στην Βίβλο αναφέρεται: **«Αν θέλει κάποιος να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει το σταυρό του και τότε ας με ακολουθήσει»** Ο σταυρός είναι το σύμβολο του ανθρώπινου σώματος που στέκεται με τεντωμένα τα χέρια και από αυτό το οποίο σώμα θα ανυψωθούμε. Μετά θα μπορέσουμε να Τον ακολουθήσουμε. Μιας και ανυψωθούμε, ολόκληρη η οπτική γωνία μας αλλάζει, όπως είπα πριν, δεν θα βασανίσετε κανένα, δε

θα αποστραγγίσετε το αίμα κανενός, όλη η εξωτερική επαφή σας με τον κόσμο θα είναι φανερή, διάφανη, δίκαιη, ειλικρινής.

Πώς μπορούμε ποτέ να περιμένουμε να σωθούμε από τον τροχό του πήγαινε-έλα, αν δεν τηρούμε τις εντολές του Διδασκάλου; Λέμε: «Δεν έχουμε καθόλου χρόνο, έχουμε αυτή και εκείνη την υποχρέωση». Μην το κάνετε. Σκεφθείτε ότι σπέρνουμε σπόρους όλο και περισσότερους από μέρα σε μέρα.

Στη Δύση λένε: «*Θάνατος εν ζωή*» ή «*Θάνατος εν Χριστώ*» ή «*Θάνατος εν Διδασκάλω*» και στην Ανατολή «*Φανα-φιλ-σέικ*». Λοιπόν, μάθετε να πεθαίνετε, ώστε να αρχίσετε να ζείτε. Θάνατος εν Χριστώ σημαίνει να αποσύρετε την προσοχή σας από τα εξωτερικά πράγματα και να έρχεστε σε επαφή με την Χριστή Δύναμη μέσα σας. Στα Περσικά λέγεται, όπως σας είπα: «*Φάνα-φιλ-σέικ*». Στη γλώσσα Hindi, οι Σικχ Διδάσκαλοι λένε: «*Να είσαι Ένα στον τάφο του Γκουρού*». Όπως και: «*Εγώ κι ο Πατέρας μου είμαστε Ένα*» Ο μνημένος που έρχεται σε επαφή με τον Γκουρού και τον Γκουρού μέσα σε αυτόν, βιώνει τον θάνατο εν Χριστώ ή τον θάνατο εν Διδασκάλω.

Αυτό είναι λοιπόν αυτό που μπορεί να μας σώσει από το πήγαινε-έλα. Όσο περισσότερο συνεχίζουμε να σπέρνουμε σπόρους, τόσο αυτοί θα μεγαλώνουν και κάποτε θα καρποφορήσουν. Να είστε προσεκτικοί να μη μεγαλώνουν. Τι είναι αυτό που γνωρίζοντάς το, δεν υπάρχει κάτι άλλο να επιθυμήσετε; Το να έλθετε σε επαφή με τη Θεία Δύναμη μέσα σας. Για αυτό κι όλες οι Γραφές μιλάνε πολύ χαρακτηριστικά για τους Διδασκάλους που είναι φορείς του Λόγου, όπως ο Μαουλάνα Ρούμι που έλεγε: «*Αν καθίσετε μία ώρα με τον Διδάσκαλο*» - αν είστε δεκτικοί, όχι να κάθεστε με το σώμα σας κοντά του και η προσοχή σας να βρίσκεται αλλού, «*αυτό θα έχει την επίδραση που μπορείτε να έχετε κάνοντας ακόμη και εκατό χρόνια μετάνοιες*». Αν καθίσετε πλάι σε κάποιον που πουλά αρώματα, θα πάρετε κι εσείς κάτι από τα αρώματα αυτά – δωρεάν. Κι αν σας δώσει μία ολόκληρη φιάλη άρωμα, που σημαίνει: Αν Εκείνος σας μνήσει στα μυστήρια του Υπερέραν – τότε;

Από την ημέρα που έρχεστε στα Πόδια του Διδασκάλου και σας μυεί, αναλαμβάνει την εργασία να εκκαθαρίσει όλες τις πράξεις σας – αλλά μόνο αν υπακούσετε στις επιταγές του Διδασκάλου εκατό τοις εκατό.

Λοιπόν εκείνοι οι Διδάσκαλοι που είναι ο “ενσαρκωμένος Λόγος” κάθε εποχή, μπορούν να κάψουν το κάρμα του μνημένου με μία τους ματιά.

Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Εκείνος που η ψυχή του είναι μουσκεμένη με τον Θεό, που είναι αυτή η Δύναμη ενσαρκωμένη,

αυτός είναι «ο άρτος της Ζωής που έχει έλθει από τον Παράδεισο». Εκείνος που θα γίνει κοινωνός αυτής της Δύναμης, θα έχει αιώνια ζωή.

Και πιο συγκεκριμένα – πώς μπορούμε να φάμε αυτόν τον Άρτο; Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής: Μπορούμε μέσω των ματιών.

Καθισμένοι με δεκτικότητα, ξεχνώντας όλα τα άλλα, θα νιώθετε ειρήνη, ο νους σας δε θα σας προκαλέσει κανένα πρόβλημα, όλα θα είναι ήσυχια. Αν σκάψετε βαθιά στα βάθη της σιωπής, θα βρείτε πως η απόλυτη αυτή σιωπή γίνεται μία θεία φωνή. Αυτά είναι τα δύσκολα πράγματα που σας θέτω.

Έτσι, στην παρουσία του Διδασκάλου, το κάρμα φεύγει όπως τα φθινοπωρινά φύλλα τα παίρνει ο άνεμος. Ακόμα και αν δεν είστε κοντά στο Διδάσκαλο αλλά έχετε δεκτικότητα, για λίγη ή για περισσότερη ώρα, για όσο χρόνο είστε συντονισμένοι με αυτόν, ο χρόνος αυτός δεν θα απαιτήσει να υπάρξουν καρμικές αντιδράσεις. Βέβαια η φυσική παρουσία του Διδασκάλου δεν πρέπει να υποτιμάται. Αλλά ακόμη και σε αυτούς που ζουν μακριά στην άλλη άκρη του ωκεανού, ενώ ο Διδάσκαλος τους ζει σε αυτή την άκρη, μπορεί να κατευθύνει την προσοχή Του με τέτοιο τρόπο – όπως ακριβώς μπορείτε να ακούσετε τη φωνή κάποιου ή να δείτε ποιος μιλάει από χιλιάδες μίλια μακριά, μέσω του ραδιόφωνου και της τηλεόρασης. Αυτός είναι ένας νόμος της φύσης. Η επιστήμη ανακαλύπτει σιγά-σιγά τους νόμους της φύσης που είναι κρυμμένοι. Υπάρχουν πολλοί φυσικοί νόμοι, που δεν είναι ακόμα γνωστοί.

Η ισχύς του καρμικού νόμου είναι απόλυτη και κανείς δεν μπορεί να δραπετεύσει από τις συνέπειές του, εκτός αν αυτές οι συνέπειες παρασυρθούν από τη θεϊκή δύναμη του Λόγου. Ο Διδάσκαλος χρησιμοποιεί το Λόγο για αυτό τον σκοπό, δίνοντάς σας μία επαφή με Αυτόν.

Υπάρχουν δύο τρόποι για να καθαριστεί η απέραντη αποθήκη του κάρμα που σημειώστε ότι είναι διαρκώς γεμάτη. Ο πρώτος είναι να αφήσουμε να εξαντληθεί το κάρμα. Αλλά σας έχω αναφέρει για κάποιο τυφλό που η τυφλότητά ήταν καρπός από πράξεις που έγιναν πριν από εκατό ζωές. Έτσι πόσο καιρός άραγε θα χρειαστεί για να διευθετηθεί το κάρμα μιας τέτοιας αποθήκης; Εκατομμύρια χρόνια θα μπορούσαν να περάσουν κι ακόμη και τότε θα ήταν πολύ αβέβαιο καθώς ο νους συνεχίζει να σπέρνει σπόρους. Δεν υπάρχει τέλος σε αυτό. Έτσι, ο ένας τρόπος που είναι να εξαντληθεί η αποθήκη του κάρμα με την πάροδο του χρόνου, είναι ατελέσφορος.

Ο άλλος τρόπος είναι να μας δοθεί από μία Διδάσκαλο-ψυχή μία πρακτική γνώση ώστε να εργαστούμε για να διευθετήσουμε το κάρμα μας τόσο στο γήινο όσο και στο πνευματικό επίπεδο τώρα που έχουμε την ευκαιρία να έχουμε το ανθρώπινο σώμα γιατί μόνο μέσα από αυτό

και σε κανένα άλλο σώμα δεν μπορούμε να επιτύχουμε τη διευθέτηση των καρμικών μας υποχρεώσεων.

Δύο δρόμοι υπάρχουν. Ο πρώτος δρόμος θα πάρει εκατομμύρια χρόνια, για να φτάσουμε το στόχο και ακόμη και τότε είναι πολύ αβέβαιο αν θα το επιτύχουμε γιατί ο νους διαρκώς συνεχίζει να σπέρνει σπόρους που θα φέρνουν στο μέλλον όλο και νεότερους καρπούς. Ακολουθώντας τον δεύτερο δρόμο, θα πρέπει να αναζητήσουμε έναν αρμόδιο πνευματικό Διδάσκαλο που να μπορεί να σβήσει τους καρμικούς λογαριασμούς μας. Αν ένας τέτοιος Διδάσκαλος πάρει στα δικά Του χέρια τη διαδικασία της εκκαθάρισης των καρμικών μας λογαριασμών, τότε θα είμαστε πολύ τυχεροί.

Σας έχω πει την ιστορία για έναν αναζητητή που έλεγε: «Ω Διδάσκαλε, ποια είναι η χρησιμότητα του να έρθω στα πόδια σου, αν το κάρμα μου δεν πρόκειται αποπληρωθεί; Ποια είναι η χρησιμότητα του να έρθουμε στα πόδια ενός λιονταριού, αν τα τσακάλια ακόμη ουρλιάζουν μέσα μας ;»

Όταν έρθετε κοντά σε έναν Διδάσκαλο, Εκείνος τι λέει; «Εντάξει, ως εδώ και μη παρέκει, από εδώ και στο εξής, να ακολουθείς τις συμβουλές μου. Να τηρείς το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης και να μη κάνεις αρνητικές σκέψεις και πράξεις. Ακόμα κρίνε τον εαυτό σου, όπως κρίνεις τους άλλους και ξερίζωσε τις αδυναμίες σου. Με το να σκέπτεσαι και να λες: Είμαι αμαρτωλός, είμαι αμαρτωλός, αυτό δεν φέρνει αποτέλεσμα. Να είστε πολύ προσεκτικοί, άγρυπνοι για κάθε σκέψη που σας περνά από το νου. Και ελάτε σε επαφή με το Λόγο αυτή τη Δύναμη, μια επαφή της οποίας σας έχει δοθεί. Αυτό θα σας φέρει τελικά μακαριότητα».

Όταν παίρνετε αυτό το νέκταρ της ζωής ή αλλιώς το νερό της ζωής και βιώνετε τη μακαριότητά του, ο νους θα εγκαταλείψει όλες τις εξωτερικές απολαύσεις. Όπου δεν υπάρχει επιθυμία, εκεί είναι ο Θεός. Τι είναι ο άνθρωπος; “Θεός με επιθυμίες”. Και τι είναι ο Θεός; “Άνθρωπος χωρίς επιθυμίες”. Κι αυτές οι επιθυμίες προκαλούνται από το νου (από το *Ahan-kar*) μέσω των εξωτερικών αισθήσεων. Πολύ απλό νομίζω. Με παρακολουθείτε;

Αν ακολουθήσουμε το δρόμο των Διδασκάλων, όλα θα πάνε καλά. Ο Διδάσκαλος δεν κοιτάζει τις αδυναμίες μας. Μας λέει: «Μην το ξανακάνεις» και μας βάζει σε ένα δρόμο ταχείας κυκλοφορίας. Βλέπετε, υπάρχουν αυτοκινητόδρομοι που τα αυτοκίνητα πηγαίνουν γρήγορα. Επίσης κι εσείς έχετε δρόμους μέσα σας. Αυτούς του Φωτός και του Ήχου. Μπορείτε να πάτε γρήγορα! Δεν υπάρχει καμία καθυστέρηση σε αυτό το δρόμο. Μπορείτε να πάτε γρήγορα πίσω στο Σπίτι. Ο Διδά-

σκαλος σας βάζει σε μια λεωφόρο που οδηγεί στο Θεό. Συνήθως δεν εμπλέκεται με το Πραλάμπντα κάρμα σας, γιατί σε αυτή την περίπτωση η ζωή σας θα τερματιζόταν, αλλά σας δίνει μία επαφή με το Λόγο μέσα σας, που είναι η αρχή του Φωτός και του Ήχου κι αυτή η επαφή με τον Ιερό Λόγο θα μειώσει τις στάχτες του Αποθηκευμένου (Σαντσίτ) κάρμα, καθώς και το πρόσφατα κάρμα (Κριγιαμάν) που δεν έχει ακόμα καρποφορήσει.

Στο βιβλίο Τζαπ Τζι, ο Γκουρού Νανάκ λέει: *«Όταν τα χέρια, τα πόδια και το σώμα είναι λερωμένα, πλένονται με το νερό, όταν τα ρούχα λερώνονται πλένονται με το σαπούνι».*

Μετά λέει: *«Όταν ο νους κάποιου μολύνεται και βεβηλώνεται από την αμαρτία, μπορεί να καθαριστεί μόνο με την επικοινωνία με τον Λόγο, που σας έχει δοθεί από τον Διδάσκαλο την πρώτη - πρώτη μέρα της μύησης. Αυτό σας δίνει δύο πράγματα: Πρώτον, να ανυψώνεστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, ή όπως λέγεται να πεθαίνετε καθημερινά και Δεύτερον, να έρχεστε σε επαφή με το Λόγο μέσα σας, γεγονός που ξεπλένει όλες τις αμαρτίες του παρελθόντος».*

Ο Γκουρού Νανάκ λέει: *«Οι άνθρωποι δε γίνονται Άγιοι ή αμαρτωλοί απλώς με τα λόγια. Αλλά κουβαλάνε πράξεις μαζί τους όπου πάνε. Όπως ο καθένας σπείρει, έτσι θερίζει. Οι άνθρωποι πηγαινοέρχονται στο τροχό των γεννήσεων και των θανάτων, όπως έχει οριστεί από το θέλημά Του».*

Στο τέλος, στο βιβλίο Τζαπ Τζι, ο Γκουρού Νανάκ λέει: *«Οι πράξεις μας, καλές ή κακές, θα κριθούν μπροστά στο Θεό. Κι από τις δικές μας πράξεις εξαρτάται αν θα πάμε υψηλότερα ή θα ριχτούμε στα βάθη».*

Υπάρχουν δύο δρόμοι μπροστά σας. Ο ένας είναι να πάτε επάνω στο σπίτι του Πατέρα, ο άλλος είναι να πάτε προς τα κάτω. Το ανθρώπινο σώμα είναι ένας “κόμβος” θα έλεγα. Μπορείτε να πάτε προς το Θεό ή μπορείτε να έρθετε πίσω. Αυτό είναι όλο. Αλλά μπορούμε να επιλέξουμε να πάμε πάνω, μόνο καταλαβαίνοντας το Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος και ενεργώντας σύμφωνα με αυτή την κατανόηση. Μετά ο Διδάσκαλος κοιτάζει να μας βοηθήσει να αποκτήσουμε τις θείες αρετές. Ερχόμαστε σε Αυτόν γι αυτό το σκοπό. Πρώτα απ’ όλα μας νουθετεί και μας λέει: *«Μην κάνετε άλλες αρνητικές ενέργειες».*

Όταν ο Διδάσκαλός μας ήταν στη ζωή, μερικές φορές κάποιος του εκμυστηρευόταν κάποια αμαρτία του. Εκείνος τότε μας ρωτούσε: *«Λοιπόν υπάρχει κανείς εδώ που θα μπορούσε να υποφέρει το βάρος αυτής της αμαρτίας;»* Ποιος θα τολμούσε; Κανείς! Μετά έλεγε: *«Εντάξει, μην το ξανακάνεις».*

Από την πρώτη μέρα βλέπετε μας λένε: «*Τηρείτε τα ημερολόγια σας*» Είστε τυχεροί, θα έλεγα. Τις παλιές ημέρες οι άνθρωποι συνήθιζαν να κάθονται κοντά στο Δάσκαλο για χρόνια. Όταν έβλεπε ότι το “βάζο” ήταν άδειο, μόνο τότε έβαζε κάτι σε αυτό. Τώρα παίρνετε κάτι από την πρώτη μέρα της μύησης. Δύο πράγματα σας δίνονται: Η δυνατότητα να ανυψωθείτε πάνω από τη σωματική σας συνειδητότητα και η επαφή με το Λόγο μέσα σας. Αν ανυψώνεστε καθημερινά, οι εξωτερικές οδυνηρές επαφές δε θα σας επηρεάσουν. Το Πραλάμπντα κάρμα επίσης δε θα σας επηρεάζει τόσο πολύ τώρα, καθώς η οπτική σας γωνία θα αλλάξει με την καθημερινή ανύψωση σας επάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Αυτό δεν είναι μία ευλογία;

Ο Γκουρού Νανάκ τελειώνει στο Τζαπ Τζι λέγοντας: «*Αυτοί που έρχονται σε επαφή με τον Λόγο, ο μόχθος τους θα τελειώσει και τα πρόσωπά τους θα λάμψουν με δόξα. Όχι μόνο θα έχουν τη σωτηρία, αλλά πολύ περισσότερο θα βρουν την ελευθερία. Ο Λόγος θα τους σώσει από τον “Τροχό της ζωής και του θανάτου”. Γι’ αυτό είναι ύψιστης σημασίας να αναζητήσουμε καταφύγιο στα Ιερά Του πόδια ενός Διδασκάλου που θα μας ελευθερώσει από τις επιρροές των πράξεών μας, των δράσεών μας, το νόμο του Κάρμα δηλαδή*».

Οι Διδάσκαλοι σας υποδεικνύουν δύο δρόμους. Ο ένας είναι ο δρόμος της επιστροφής σας στο Θεό. Ο άλλος με την επαφή που σας έχει δοθεί με το Νάαμ ή Λόγο είναι, το πως να ανυψώνεστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα καθημερινά, το πώς να σηκώνεται το σταυρό σας καθημερινά. «*Εκείνοι που δε σηκώνουν το σταυρό τους καθημερινά, δεν είναι μαθητές μου*» Αυτό είναι που είπε ο Χριστός αλλά και όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι.

Πρέπει να είστε πολύ προσεκτικοί για το τι σκέφτεστε. Μερικές φορές με επιπόλαιο τρόπο λέμε τόσα πολλά πράγματα και κουβαλάμε το αποτέλεσμα αυτών των λόγων. Πρέπει να είστε πολύ πειθαρχημένοι. Σκεφτείτε δύο φορές, το κάθε τι πριν μιλήσετε.

Λοιπόν, αυτός είναι ο Νόμος του Κάρμα. Αν τον καταλάβετε... έχει καλώς! Ευτυχώς νομίζω ότι έχετε μπει στο δρόμο με τη Χάρη του Θεού και τη Χάρη του Διδασκάλου μας. Η Χάρη Του εργάζεται, και με τη Χάρη Του όλοι είστε ευλογημένα σχετικά με αυτά τα πράγματα.

Όποτε ο Διδάσκαλος Μπάμπα Τζαϊμάλ μούσε κάποιον, του έλεγε: «*Κοίτα εδώ, τώρα κατοικώ μέσα σου. Να με φροντίζεις! Μη νομίζεις ότι Εγώ μόνο θα σε φροντίζω*». Αυτή είναι η Διδάσκαλος Δύναμη μέσα σας. Μην Τον εξαπατάτε. Ακόμη κι αν προσπαθήσετε να τον κοροϊδέψετε, εκείνος δε θα εξαπατηθεί,. Να είστε αληθινοί με τον εαυτό σας, αυτό

είναι που λέω πάντα. Αν είστε αληθινοί στο δικό σας Εαυτό, ο Θεός βρίσκεται μέσα σας, η Διδάσκαλος Δύναμη είναι μέσα σας.

Λοιπόν αυτός είναι ο Νόμος του Κάρμα που διαρκώς λειτουργεί είναι άτεγκτος. Από το νόμο αυτό δεν υπάρχει διαφυγή. Σας λέω, ότι όχι μόνο για τους συνηθισμένους ανθρώπους αλλά και τα άβαταρς ακόμη πρέπει να υποστούν το κάρμα τους. Είναι μόνο μέσω της εύνοιας και της Χάρης του Διδασκάλου που σωζόμαστε. Ξέρετε, τα άβαταρς επίσης σέβονται τους Διδασκάλους. Οι Διδάσκαλοι είναι οι γκουρού τους. Ο Κύριος Κρίσνα είχε το δικό του γκουρού, τον Ίνγκρι Ρίσι, που του έδειξε αυτό το δρόμο, ο Κύριος Ράμα είχε τον γκουρού του, τον Βασίστ. Λοιπόν το να καθίσουμε στα Πόδια ενός Διδασκάλου είναι μια μεγάλη ευλογία. Εκείνος θα καθαρίσει όλες τις πράξεις μας από το παρελθόν. Απλώς χρειάζεται να τηρήσουμε τις εντολές Του, τίποτα περισσότερο. Δε ζητάει τίποτα από εσάς ως αντάλλαγμα. Εκείνος είναι ευχαριστημένος, όταν εσείς αποκτάτε τη Σωτηρία. Για αυτό το λόγο ο Διδάσκαλός μας στην εποχή μας εργαζόταν όλη μέρα για το καλό της ανθρωπότητας. Στις παλιές εποχές οι Διδάσκαλοι ζητούσαν να έχουν λίγη ξεκούραση, αλλά τώρα δεν ξεκουράζονται. Προχωρούν ασταμάτητα. Όσο περισσότερους σώζουν τόσο το καλύτερο για την ανθρωπότητα. Εργάζονται κάτω υπό τις εντολές του Θεού, βλέπετε.

Τώρα αντιλαμβάνεστε πόσο ευλογημένοι είστε – πόσο τυχεροί είστε! Πρώτα έχετε το ανθρώπινο σώμα, μετά έχετε κάτι που θα σας απαλλάξει από το να πηγαينوέρχεστε. Αν είστε προσκολλημένοι στη Διδάσκαλο Δύναμη μέσα σας, πού θα πάτε; Γιατί ερχόμαστε πίσω στη γη ξανά και ξανά; Διότι είμαστε προσκολλημένοι στον κόσμο. Αν πραγματικά είμαστε προσκολλημένοι στη Διδάσκαλο Δύναμη μέσα μας, τίποτα δε θα μας φέρει πίσω. Θα πάμε εκεί που πηγαίνει κι Εκείνος. Με πολύ απλούς τρόπους ο Νόμος του Κάρμα δουλεύει. Βλέπετε τώρα πόσο ευλογημένοι είμαστε; Συνειδητοποιούμε τη σπουδαιότητα του δώρου που μας έχει δοθεί.

Λοιπόν, παρακαλώ, παραμείνετε εκεί που είστε. Χρειάζεται να τηρείτε το ημερολόγιό αυτοελέγχου σας αυστηρά, και να βρίσκετε χρόνο καθημερινά να διαλογίζεστε. *«Να σηκώνετε το σταυρό σας καθημερινά»*. Το να κάθεστε απλά σε διαλογισμό δεν είναι αρκετό. Πρέπει να ανυψώνεστε καθημερινά πάνω από τη σωματική σας συνειδητότητα και να έρχεστε σε επαφή με το Λόγο.

Περαιτέρω καθοδήγηση επίσης απαιτείται. Όσο περισσότερο είστε αφοσιωμένοι στις εντολές του Διδασκάλου έξω και μέσα κατά το διαλογισμό, τόσο πιο γρήγορα θα φτάσετε στο σπίτι Σας. Αυτός είναι ο απώτατος στόχος για τον οποίο έχουμε το ανθρώπινο σώμα. Αυτό μας λένε όλες οι Γραφές. Ακόμη κι εκείνοι οι Ρίσις που είναι παλιές ψυχές και απολάμ-

βαναν τη μακαριότητα σε υψηλότερα επίπεδα, όταν επιστρέφουν στη γη λαβαίνουν το ανθρώπινο σώμα, γιατί μόνο στο ανθρώπινο σώμα μπορούν να αποκτήσουν τη Θέωση

Λυπάστε τους άλλους, αλλά γιατί δε λυπάστε το δικό σας εαυτό, ώστε να τον σώσετε από τον τροχό του πήγαινε – έλα; Η φιλανθρωπία ξεκινά από το σπίτι μας, έτσι δεν είναι; Αν δεν μπορούμε να λυπόμαστε τον δικό μας εαυτό και να τον σώσουμε από το πήγαινε έλα, πώς μπορεί να λυπόμαστε τους άλλους; Λοιπόν να λυπάστε τον εαυτό σας, αυτό είναι όλο που μπορώ να σας πω.

Έχετε τη χρυσή ευκαιρία να έχετε το ανθρώπινο σώμα. Αλλά μιας και σας φύγει μέσα από τα χέρια σας; Ο Καμπίρ λέει: «Ποιος ξέρει πότε θα αποκτήσετε το ανθρώπινο σώμα ξανά, για να είστε ικανοί να κάνετε αυτή την εργασία;».

Αν ακολουθήσετε αυτά με ακρίβεια, σίγουρα θα πάτε προς το Θεό και δεν πρόκειται να γυρίσετε πίσω στο Υλικό Επίπεδο. Όταν βρίσκεστε κάτω από τον έλεγχο ενός Διδασκάλου, τότε κανένας “Κύριος της κρίσης” δεν μπορεί να σταθεί εμπρός σας; Είναι ο Διδάσκαλος που παίρνει όλο το κάρμα στα χέρια Του, για να σας “τιμωρήσει” ή να σας σώσει. Αυτή η δύναμη έχει δοθεί από τον Πατέρα στο δικό Του χέρι. Ο Χριστός ήταν επίσης φορέας αυτής της Δύναμης και όλοι οι Διδάσκαλοι λένε επίσης το ίδιο. Είναι ο Θεός μέσα σε αυτούς και αυτή είναι η μόνη αλήθεια. Είναι ο Λόγος προσωποποιημένος.

Ελπίζω να καταλάβετε αυτά που είπα για το Νόμο του Κάρμα. Προσπαθήστε! Είναι για αυτό που όλοι οι σπουδαίοι άνθρωποι λένε: «Σκέψου δύο φορές πριν μιλήσεις». Να μιλάτε μόνο όταν είναι αναγκαίο. Να σταματάτε να μιλάτε με επιπόλαιο τρόπο. Επίσης, να βλέπετε αν αυτό που λέτε πρόκειται να κάνει καλό σε κάποιον ή αντίθετα να τον βλάψει.

Ερωταποκρίσεις σχετικά με το «Κάρμα»

ΕΡ. Παρακαλώ, πείτε μας γιατί υπάρχει τόση δυστυχία γύρω μας;

ΑΠ. Είναι όλα μια έκφραση του αδυσώπητου νόμου του Κάρμα. Η επιθυμία είναι η ριζική αιτία όλων των επαναγεννήσεων. Αν δε γίνει κάποιος συνειδητός Συνεργάτης του Θεού Σχεδίου μέσα από την αυτό-παράδοση και την εκμηδένιση του εγώ, που είναι και ο στόχος της πνευματικής τελειότητας δεν μπορεί να επιτευχθεί ευτυχία γύρω μας. Παρακαλώ δείτε το βιβλίο «Τροχός της Ζωής». Εκεί θα βρείτε τη βασική εξήγηση της δυστυχίας.

ΕΡ. Γιατί πρέπει οι προηγούμενες ζωές μας να μη μας αποκαλύπτονται;

ΑΠ. Έχει κάποια σημασία. Ολόκληρη η ανθρώπινη ζωή είναι ένα δράμα που βασίζεται στον αδυσώπητο Νόμο του Κάρμα, και καταλήγει στην ένωση και το χωρισμό των ψυχών για την εκκαθάριση των αμοιβαίων «πάρε-δώσε». Αν κάποιος μάθει για αυτά τα καρμικά χρέη, που έχουν επίδραση στις σχέσεις μας και ότι οι γιοι και οι κόρες μας είναι άτομα με τα οποία είχαμε σχέση σε προηγούμενες ζωές, τότε ο λόγος και το νόημα της ανάθρεψής τους θα ζημιωνόταν. Είναι μία από τις κύριες λειτουργίες της αρνητικής δύναμης να αποκρύπτει αυτές τις αλήθειες από τους ανθρώπους, για να συνεχίζει να τους κρατά στην εγκόσμια ζωή. Ίσως να εκπλαγείτε να μάθετε πως ο Καλ έχει αποκτήσει τρία σημαντικά δώρα από τον Παντοδύναμο, όπως αυτά περιγράφονται στο βιβλίο Σαρ Μπατσάν:

Αυτά είναι:

1. Κανείς να μη γνωρίζει για την προηγούμενη ζωή του.
2. Κανείς να μην ξέρει την ακριβή ημερομηνία και ώρα τους θανάτου του και
3. Ο Ζων Διδάσκαλος δεν πρέπει να δίνει την Ιερή Μύηση σε ανθρώπους, πείθοντάς τους με θαύματα αλλά απλώς με το να δίνει Σάτσανγκ κι αν κάποιος αγαπημένος ζητήσει Μύηση, μόνο τότε θα πρέπει να τον μυήσει.

ΕΡ. Σε ό,τι αφορά τη μεταφυσική θεραπεία (reiki κλπ), αυτή αφορά τη δύναμη του Θεού ή του Καλ;

ΑΠ. Η θεραπεία που γίνεται από μεταφυσικούς εμπίπτει στο πεδίο δράσης της αρνητικής δύναμης, καθώς τα καρμικά χρέη για κάποιο χρόνο απλά αναβάλλονται και πρέπει να ξαναχρεωθούν κάποια στιγμή με ανατοκισμό. Η φιλεύσπλαχη Θεία Δύναμη δεν τιμωρεί στην πραγματικότητα τις ψυχές, αλλά διανέμει δικαιοσύνη που μετριάζεται με το έλεος Της, σύμφωνα με το κάρμα μας. Οι Νόμοι του Ουρανού σε καμία περίπτωση δεν υπόκεινται σε λάθος και η θεία διανομή είναι αμετάβλητα αρωματισμένη με Χάρη.

ΕΡ. Μπορεί το κάρμα να ισχύει και για τα έθνη εκτός από τα άτομα;

ΑΠ. Ναι. Η αθροιστική συσσωρευμένη αντίδραση καρμικών χρεών των εθνών καταλήγει σε πολέμους, επιδημίες, καταστροφές από φωτιές ή πλημμύρες κ.λ.π. Για πιο εκτενέστερη εξήγηση, σας παραπέμπω στο βιβλίο «Ο Τροχός της Ζωής».

ΕΡ. Πώς λειτουργεί το κάρμα στα κατώτερα ζώα;

ΑΠ. Τα κατώτερα ζώα και οι κατώτερες μορφές της Δημιουργίας είναι δέσμια του προπατορικού καρμικού τους χρέους και δεν κάνουν άλλο περισσότερο κάρμα κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Απλώς γεννιούνται,

για να υποφέρουν προκειμένου να ξεχρεωθεί αυτό το καρμικό τους χρέος.

ΕΡ. Μπορεί ένας αμαρτωλός σαν κι εμένα να επιτύχει τη Θέωση σε αυτή τη ζωή;

ΑΠ. Ναι, μπορείς να επιτύχεις τη Θέωση, σε αυτή τη ζωή με την προϋπόθεση ότι θα εργαστείς σκληρά σύμφωνα με το θέλημα του Διδασκάλου σου. Επέτρεψε τα λόγια Του να κατοικήσουν μέσα σου και εσύ να κατοικήσεις μέσα σε Αυτόν. Σου έχει δοθεί το ιερό δώρο της Ιερής Μύησης που είναι μία έγκυρη βίβα προς το Σάτς Καντ και είναι οι ειλικρινείς σου προσπάθειες και η σταθερότητα που θα σε ευλογήσουν με την πραγματοποίηση της επιθυμίας σου με την πάροδο του χρόνου.

ΕΡ. Ο Θεός απονέμει ποτέ χάρη σε εκείνους που σαν εμένα είμαστε ένοχοι επαχθών εγκλημάτων, όπως εγώ; Έχω σκοτώσει εκατοντάδες ανθρώπους κατόπιν άνωθεν εντολής κατά τη διάρκεια του πολέμου. Μας ανάγκαζαν να σκοτώνουμε.

ΑΠ. Ναι, μόλις το εξήγησα. Υπάρχει ο Νόμος της Κρίσης και υπάρχει και ο Νόμος της Χάρης: Είναι και οι δύο Νόμοι του Θεού. Αν ένα κερί καίγεται, πάντα υπάρχει σκοτάδι από κάτω, όταν μία λάμπα καίγεται, υπάρχει σκοτάδι από πάνω. Και οι δύο είναι νόμοι της φύσης. Υπάρχει ένας Νόμος της Κρίσης και υπάρχει κι και ένας Νόμος της Χάρης. Ο Νόμος της Κρίσης είναι “οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος”. Κανείς δεν δραπετεύει από αυτόν. Αλλά υπάρχει και ο Νόμος της Χάρης που καλλιεργείται. Πώς; Όταν συναντάει κανείς Εκείνον μέσω του οποίου ο Θεός εκδηλώνεται. Τον ακολουθεί, μετανοεί για τις περασμένες πράξεις του και τότε Εκείνος τον παίρνει υπό την προστασία Του.

Δεν θυμάστε την περίπτωση του Χριστού, όπου μία κοινή γυναίκα πήγε σε Εκείνον; Πήγε και έπλυσε τα πόδια Του με τα δάκρυά της και τα σκούπισε με τα μαλλιά της. Κι ο Σίμων ο Φαρισαίος που ήταν εκεί, σκέφτηκε: «Είναι παράξενο. Για έναν πραγματικό Διδάσκαλο να έχει γίνει τόσο άπιστος. Δεν έχει τη κοινή λογική να γνωρίζει ότι αυτή η κυρία είναι μια κοινή γυναίκα»; Τότε ο Χριστός, επειδή μπορούσε να διαβάζει τις καρδιές των άλλων, είπε: «Άκουσε Σίμονα, αν ένας άνθρωπος χρωστάει σε κάποιον 50 αργύρια και κάποιος άλλος του χρωστάει 500 και αυτός ο άνθρωπος τους τα χαρίσει σε ποιον θα έχει κάνει μεγαλύτερη χάρη;» Ο Σίμων σκέφτηκε: Ίσως ο Διδάσκαλος, θέλει να κρύψει την αμαρτία του» και επειδή ο κάθε άνθρωπος σκέφτεται από το δικό του επίπεδο του απάντησε: «Σε αυτόν στον οποίο χάρισε τα 500 αργύρια». Τότε ο Ιησούς του είπε: «Κοίταξε εδώ, όταν ήρθα στο σπίτι σου, δε με καλωσόρισες, δεν έπλυνες τα πόδια μου, δε μου προσέφερες τίποτα. Εκείνη ήρθε έκλαψε και

με τα δάκρμά της έπλυνε τα πόδια μου». Σε αυτή έδωσα τα 500 αργύρια και της είπα: «Σου τα συγχωρώ όλα, γιατί έχεις αγαπήσει πολύ».

Υπάρχει κι ο Νόμος της Χάρης, επίσης. *Αν μετανοήσεις και πέσεις στα Πόδια του Θεού μέσα στον άνθρωπο, αφού είναι ο Θεός και ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο, σε αυτή την περίπτωση οι αντιδράσεις των πράξεών σου μηδενίζονται.* Μόνο ο Θεός μπορεί να συγχωράει τις αμαρτίες. Δεν είναι έτσι; Ο Θεός μπορεί, αλλά το θέμα είναι, σε οποιοδήποτε επίπεδο κι αν δουλεύουμε, χρειάζεται να τηρούμε όλους τους νόμους αυτού του επίπεδου. Όταν υπερβαίνουμε κατά το διαλογισμό τη σωματική συνειδητότητα μας και γινόμαστε ένας Συνειδητός Συνεργάτης του Θείου Σχεδίου, όπως σας είπα, τότε, όλες οι αντιδράσεις, όλο το κάρμα διαλύεται.

Υπάρχει λοιπόν ο Νόμος της Κρίσης και ο Νόμος της Χάρης. Και οι δύο είναι νόμοι. Σας λέω: ένας σπόρος σπέρνεται και κάποτε καρποφορεί. Η κότα υπήρχε πριν το αυγό ή το αυγό πριν τη κότα; Υπάρχει απάντηση; Όχι. Υπήρχε πρώτα ο σπόρος ή το δέντρο; Δεν υπάρχει καμία απάντηση. Όταν ανυψωθείτε επάνω από τα επίπεδα της σκέψης – Φυσικής, Αστρικής και Αιτιατής – και γίνεται συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου, τότε θα δείτε ότι όλοι οι σπόροι μπορεί να καούν και να μη καρποφορήσουν. Έτσι συμβαίνει. Αν είστε ένας πατέρας που έχει ένα γιο που έκανε κάποιο σοβαρό σφάλμα θα τον παραδίνετε στην αστυνομία; Θα τον χαστουκίζατε μία ή δύο φορές, εσείς, αλλά δε θα τον παραδίνετε στην αστυνομία. Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τους μαθητές των Διδασκάλων.

Η Αγάπη είναι ο πιο σημαντικός νόμος. Οι Διδάσκαλοι τι ζητάνε; *«Τήρησε τις εντολές μου».* Εκείνοι που παραδίδουν τα πάντα σ' Αυτόν, αυτοί σώζονται. Όπως σας είπα, εκεί που υπάρχει ο Νόμος της Κρίσης εκεί υπάρχει κι ο Νόμος της Χάρης.

Όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι, τι κάνουν; Σβήνουν όλες τις πράξεις, όλο το κάρμα, αλλά η δράση και η αντίδραση θα συνεχίσουν να υπάρχουν. Σπέρνουμε νέα σπορά, μερικοί σπόροι θα καρποφορήσουν, άλλοι σπόροι θα αποθηκευτούν. Συνεχίζουν και συνεχίζουν, πάλι και πάλι, απλώς έτσι – δεν υπάρχει τέλος σε αυτό. Ακόμη και τα άβαταρς δεν μπορούν να πουν: *«Θα ξεφύγω».*

Τι κάνουν οι Διδάσκαλοι σε αυτούς που μούν; Χαράζουν μια γραμμή δράσεων για την ζωή τους αμέσως μετά τη μύηση: *«Μη κάνετε κακό σε κανένα, με σκέψη, λόγια και πράξη. Να είστε ειλικρινείς με τις πράξεις σας. Μην υποκρίνεστε ώστε στην καρδιά να έχετε κάτι, κάτι άλλο να λέτε και κάτι άλλο να κάνετε. Μην εξαπατάτε κανέναν. Να είστε αγνοί στη σκέψη, στο λόγο και την πράξη. Να αγαπάτε όλους και να κάνετε*

ανιδιοτελή προσφορά. Αυτές είναι οι πράξεις που έχουν οριστεί για το μέλλον σας. Αν το κάνετε αυτό, δε θα υπάρξει σπορά».

Αυτό είναι πολύ σκληρό Διδάσκαλε!

ΑΠ. Σε κάθε περίπτωση υπάρχει ελπίδα. Μη σε νοιάζει. Όλα φαίνονται σκληρά, αλλά για όλα υπάρχει ελπίδα. Ακόμα για το μαθητή των Διδασκάλων γίνεται και κάτι περισσότερο! Οι Διδάσκαλοι του δίνουν μία επαφή με το Θεό μέσα τους (με το Φως και τον Ήχο του Θεού Εσωτερικά). Αυτό εξουδετερώνει τις αντιδράσεις των πράξεών του και τον βοηθάει Εσωτερικά. Οι Διδάσκαλοι έχουν αγάπη για όλους τους μαθητές τους και με φυσικό τρόπο το κάθε τι το κάνουν ευκολότερο. Αυτό είναι το ένα πράγμα.

Στη συνέχεια, εκείνο το κάρμα που τώρα καρποφορεί και στο οποίο η τωρινή μας ζωή βασίζεται, δεν το αγγίζουν. Διαφορετικά αν το έκαναν, ο άνθρωπος θα πέθαινε, γιατί η ζωή μας βασίζεται σε αυτό. Αλλά τι κάνουν; Δίνουν τροφή – τον Άρτο της Ζωής – στην ψυχή. Δίνουν μία επαφή με την αρχή του Φωτός και του Ήχου Εσωτερικά και αυτό είναι που αναφέρεται ως «ο Άρτος της Ζωής». Με αυτό τον άρτο, η ψυχή δυναμώνει.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Όταν το παρόν κάρμα καρποφορεί – μερικές φορές είναι φτώχεια, μερικές φορές φέρνει αρρώστια, μερικές φορές αυτό και εκείνο – όμως η ψυχή του μνημένου είναι δυνατή, κι όλες οι αντιδράσεις χάνουν την επίπονη επιρροή τους. Είναι όπως στην περίπτωση ενός αγώνα όπου υπάρχει ένας αδύναμος άνθρωπος και οι άλλοι είναι πολύ δυνατοί. Όταν ο αδύναμος άνδρας χτυπηθεί μια φορά, λέει: «Σκοτώθηκα!». Οι άλλοι που είναι δυνατοί, δε νοιάζονται αν δεχτούν πολλά χτυπήματα. Γιατί είναι δυνατοί αρκετά.

Έτσι οι αντιδράσεις έρχονται, αλλά δυναμώνετε την ψυχή σας τρώγοντας τον Άρτο της Ζωής, δηλαδή ερχόμενοι σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού Εσωτερικά. Έτσι, η παρούσα ζωή κυλάει με αυτόν τον τρόπο.

Όταν έρχεστε σε επαφή με το Θεό – όταν γίνετε συνειδητός συνεργάτης του Θεού Σχεδίου – όλο το κάρμα σας που έχει αποθηκευτεί, καίγεται. Όπως, αν ψήσετε σπόρους στο φούρνο, αυτοί δε θα μπορέσουν να βλαστήσουν. Παρόμοια κι αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο όλο το κάρμα εξαφανίζεται. Για αυτό λέγεται: «Ποια θα ήταν η χρησιμότητα να πάτε σε ένα Τέλειο Διδάσκαλο, αν οι αντιδράσεις των πράξεών σας δεν τελείωναν; Αν πάτε στα πόδια ενός λιονταριού και φοβάστε τα τσακάλια, ποια θα ήταν η χρησιμότητα να πάτε για προστασία κοντά σε ένα λιοντάρι»; Έτσι, το κάρμα εξαφανίζεται. Πρώτα τηρώντας ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής και δεύτερον με την Εσωτερική άμεση επαφή με το Λόγο.